

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ (Β' ΘΕΣΣΑΛ. Β' 15)

«Οὐκ ἀρνησόμεθά σε φίλη Ὁρθοδοξία...»

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΜΑΡΤΙΟΣ-ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2005 - ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' - ΕΤΟΣ 55ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 933 - ΚΑΝΙΓΤΟΣ 32 - 106 82 ΑΘΗΝΑΙ (Γ' ΟΡΟΦΟΣ)

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1928

Διμηνιαῖον Δημοσιογραφικόν Ὅργανον
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος
Περίοδος Γ' ἔτος 55ο Τεύχος 933
Μάρτιος - Ἀπρίλιος 2005

Ἰδρυτής:

Ἀνδρέας Βαπορίδης
(† 1976)

Ἐκδότης:

Ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος
κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Β'

Διευθυντής:

† Ὁ Μαρθάωνος Φώτιος

Συντακτική ἐπιτροπή:

† Ὁ Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος Γερόντιος
† Ὁ Ἀττικῆς καί Βοιωτίας Χρυσόστομος
† Ἀρχιμ. Γρηγόριος Ταυλάριος
† Πρεσβ. Μιχαήλ Κωνσταντινίδης

Ὑπεύθυνος Συνδρομῶν - Ἐμβασμάτων

Κατσαγώνης Κωνσταντῖνος
Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ

Συνδρομαί:

Ἑσωτερικοῦ ἐτήσια 10 εὐρώ
Ἐξωτερικοῦ 15 \$ Η.Π.Α.

Τιμή φύλλου 1 εὐρώ

Ἰδιοκτησία - Κεντρική Διάθεσις:

«ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ»

Ὁδός Κάνιγγος, 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ
Τηλ.: 210 38 28 280 - Fax: 210 38 47 365
www.ecclesiagoc.gr e-mail: goc@otenet.gr

Ἐκδοτική παραγωγή:

ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ ΑΒΕΕ

Ἀρδηττοῦ 12-16, 116 36 Ἀθήνα
Τηλ. 210 9217513 Fax: 210 9237033

Βικίων Ἐξωφύλλου:

Χρυσοκέντητον ἐπιγονάτιον
τοῦ Μακαριστοῦ Μητροπολίτου
πρώην Φλωρίνης Χρυσοστόμου
εἰς τό ὁποῖον εἰκονίζεται μέ λεπτομέρειαν
ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου
καί οἱ τέσσερις θύαγγελιστές.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρωθιεραρχικόν Ἀναστάσιμον μήνυμα.....	3-4
Ἡ Φωνή τῶν Πατέρων	5-6
Κυριακή Ὁρθοδοξίας 2005	7-11
Τό Π.Σ.Ε καί ἡ ἀντίδρασις τῶν Ὁρθοδόξων ..	12-16
Συνέδριον τῆς ματαιότητος.....	16-17
Μιά φωνή ἀπό παλαιά	18-19
Εὐλαβές ἀφιέρωμα	20
Τήν Διακονίαν σου πληροφόρισον	21
Γνώσσεθε τήν Ἀλήθειαν.....	22
Μικρά καί οὐσιώδη.....	23

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΔΑΧΗ

«Μη φοβοῦ· ἐγώ εἰμι ὁ πρῶτος καί
ὁ ἔσχατος καί ὁ ζῶν καί ἐγενόμην νε-
κρός καί ἰδοὺ ζῶν εἰμί εἰς τούς αἰῶνας
τῶν αἰώνων»

(Ἀποκάλυψις α' 18).

Πρωθιεραρχικόν Ἀναστάσιμον μήνυμα 2005

*«Πάσχα Κυρίου Πάσχα ἐκ γάρ θανάτου πρὸς ζωὴν
καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμᾶς διεβίβασεν».*

Ἀγαπητοί μοί Ἀδελφοί καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ.

Ἐορτάζομεν καὶ πάλιν, Θεία Προνοία, τὸ σωτήριον Πάσχα, μεθερμινευόμενον, διάβασις ἐκ τῆς γῆς πρὸς οὐρανοῦς.

Ἐορτάζομεν τὸ ὑπερθαύμαστον καὶ μοναδικὸν γεγονός εἰς τὸν κόσμον τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ αὐτεξουσίως, ἐνῷ αἱ ψυχαὶ μας ὑψοῦνται ὑπεράνω τῆς γῆς εἰς οὐρανίους σφαίρας τῆς μακαρίας δόξης καὶ τιμῆς, πού προσέλαβεν ἡ ἀνθρωπότης διὰ Χριστοῦ.

Ἀνίκησε διὰ τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Ἀναστάσεώς Του ὁ Θεάνθρωπος Κύριος τὸν πεσόντα Ἀδὰμ σὺν παντί τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων εἰς τὴν προπρωτικὴν του δόξαν καὶ μακαριότητα μέχρι θεώσεως κατὰ τὸν λόγον Του, **«ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζῶν ἔχωσι καὶ περισσὸν ἔχωσι»** (Ἰωάν. Γ' - 10).

Υπῆρξε φοβερὰ ἡ ἀπόφασις τοῦ Θεοῦ κατὰ τοῦ παραβάτου Ἀδὰμ ἐν τῷ παραδείσῳ, **«Ἐπικατάρατος ἡ γῆ ἐν τοῖς ἔργοις σου, ἀκάνθας καὶ τριβόλους ἀνατελεῖ σοί, ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι σέ εἰς τὴν γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθης ὅτι γῆ εἰ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσει»**. (Κεφ. Γ' - 18).

Ἐντεῦθεν ἐκυρίευσαν τὰ δεινὰ τῆς ζωῆς καὶ ὁ θάνατος. Ἐξώσθη ὁ Ἀδὰμ τοῦ Παραδείσου, ἐκλείσθησαν αἱ πύλαι αὐτοῦ καὶ ἠνοίχθησαν αἱ πύλαι τοῦ ἀκορέστου Ἄδου δεχομένου ἐπὶ χιλιετηρίδας τὰς ψυχὰς τῶν ἀμαρτησάντων, ἀλλὰ καὶ τῶν προφητῶν καὶ δικαίων συμπάσης τῆς γῆς.

Ἡ μετάνοια δὲν εἶχεν ὡς προνόμιον τὴν εἴσοδον εἰς τὸν Παράδεισον. Οὐδέ αὐτὴ ἡ πρότυπος μετάνοια τοῦ προφητάνακτος Δαβὶδ ἴσχυσε παρὰ τὴν ἄφεσιν πού ἔλαβε ἀπὸ Θεοῦ διὰ τοῦ Προφήτου Σαμουὴλ, διότι τὰς πύλας τοῦ Παραδείσου ἐφύλασσαν ἡ φλογίνη ῥομφαία τῶν Χερουβείμ, ἣν ἔταξεν ὁ Θεός. Οὔτε καὶ ἄλλη τίς οὐρανία δύναμις ἦτο ἱκανή. Ἐπρεπε ἄνθρωπος νὰ τὰς ἀνοίξῃ, διότι ἄνθρωπος τὰς ἀπέκλεισεν.

Ἀλλὰ τίς ὁ τοσοῦτον ἅγιος ἄνθρωπος καὶ ἰσχυρός πρὸς τοῦτο;

Μόνη ἱκανὴ δύναμις ἐστάθη ἡ ἐνανθρώπησις τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, κατὰ τοὺς Προφήτας: **«Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ»**.

Αὕτη ὑπῆρξεν ἔργον Θεϊκῆς σοφίας καὶ ἀνεκφράστου ἀγάπης πρὸς τὸ δημιουργημά Του. Αὐτός Πλάστης καὶ Δημιουργός τοῦ κόσμου, ὁ Αὐτός καὶ Λυτρωτής, ὅστις ἔδωκε λύτρον τῶν ἀμαρτιῶν μας τὸ ρέυσαν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ πανάγιον αἷμα Του. Ὅμως, τὴν ὁλοκλήρωσιν τῆς σωτηρίου ἀποστολῆς Του εἰς τὸν κόσμον, ἐπεσφράγισεν ἡ Ἀνάστασις Του, ἡ ὁποία ἐγένετο καὶ ἡ ἐπιβεβαίωσις τῆς Θεότητός Του.

Τόσον δέ ἀπαραίτητος ἦτο αὐτῇ, ὥστε ὁ Παῦλος τολμᾷ νά εἶπῃ: **«ὅτι δέ Χριστός οὐκ ἐγήγερται ματαία ἡ πίστις ἡμῶν»** (Κόρ. 16-16).

Ἐτέχθη ὑπὲρ φύσιν, συνανεστράφη τοῖς ἀνθρώποις, ἐδίδαξε τὴν μετάνοιαν καὶ τὴν ἀλήθειαν περὶ Θεοῦ, ἐθυσιάσθη ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, ἀπέθανεν ὡς ἄνθρωπος, κατήλθεν ὡς παντοδύναμος εἰς τὸν Ἄδην συντρίψας τοὺς αἰωνίους μοχλοὺς καὶ ἠλευθέρωσε τοὺς ἀπ' αἰῶνος κρατούμενους καταλύσας τὸν θάνατον. Ἀνέστειλε τὴν φλογίνην ῥομφαίαν τοῦ Παραδείσου καὶ εἰσῆλθεν ὡς νικητὴς φέρων τὰ τρόπαια τῆς νίκης, τὸν Ἀδάμ καὶ τὸν Λιστὴν καὶ πάντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένους δεσμίους τοῦ Ἄδου καὶ ἀνέστη ὡς Θεὸς παντεξούσιος.

Οὕτω ὠλοκληρώθη τὸ ἀπολυτρωτικὸν ἔργον τοῦ Κυρίου καὶ ἡ μετάνοια πλέον προσέλαβε δύναμιν σωτήριον.

Ἐκτιστε ἡ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων ἐγίνε ὑπόθεσις προσωπικὴ διὰ τοὺς συνειδητοποιοῦντας τὸν προορισμὸν μας εἰς τὸν παρόντα κόσμον κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου: «οὐκ ἤλθον καλέσαι δικαίους ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν». (Ματθ. Θ. 13).

Τοσοῦτον ἡξιολογίθη ἡ μετάνοια μετὰ Χριστόν ὥστε ὁ Παράδεισος γέμει παρκετός τῶν εὐσεβεῶς καὶ θεαρέστως ζισάντων ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ λιστάς, πόρνas, διώκτας, ἀρνητάς, οἵτινες λάμπουν ὡς ἀστέρες καθαρθέντες διὰ τῆς μετανοίας.

Ἐορτάζομεν δέ ὄχι μόνον οἱ γιγενεῖς τὸ κοσμοχαρμόουον γεγονός ἀλλὰ καὶ ὁ οὐρανός ὡς παγκοσμίου εὐφροσύνης πρόξενον, κατὰ τὸν ὕμνωδὸν τῆς Ἐκκλησίας: «Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως ἐφραϊνέσθωσαν, γῆ δέ ἀγαλλιάσθω, ἐορταζέτω δέ κόσμος ὁρατός τε ἅπας καὶ ἀόρατος: Χριστός γάρ ἐγήγερται εὐφροσύνη αἰώνιος».

Ἀγαπητοί!

Συμφώνως πρὸς ταῦτα, καλούμεθα καὶ ἡμεῖς νά ἐορτάσωμεν τὴν μεγάλην τῆς Ἀναστάσεως ἐορτὴν θεοφιλῶς καὶ θεοτίμως. Καλούμεθα νά συνεορτάσωμεν ὁμοῦ μετὰ καὶ τῆς ἰδικῆς μας ἀναστάσεως ἀπὸ τοῦ πτώματος τῆς ἁμαρτίας, κατὰ τὸν Παῦλον, **«ἔγειρε ὁ καθεύδων καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν καὶ ἐπιφαύσει σοί ὁ Χριστός»**. (Ἑβ. 6-14). Ἀνάστα ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας ἄνθρωπε διὰ νά ἀναστηθῇς ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως καὶ συμβασιλεύσης μετὰ τοῦ Χριστοῦ.

Ναί! Θά εἶδομεν τὴν γλυκυτάτην θέαν τοῦ Ἰησοῦ, διότι ἐξετιμίσαμεν διὰ τῆς μετανοίας τὸ ἔργον Του ἐπὶ τῆς γῆς.

Οὕτω τιμᾶται ἡ Ἁγία Ἀνάστασις, ἀξιολογεῖται τὸ Πάσχα ὡς διάβασίς μας ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἀξιούμεθα τῆς εὐνοίας τοῦ Θεοῦ κατὰ τοὺς λόγους Του: **«μή φοβοῦ· ἐγὼ εἰμὶ ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος καὶ ὁ ζῶν καὶ ἐγενόμην νεκρός καὶ ἰδοὺ ζῶν εἰμὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων»** (Ἀποκάλυψις α' 18).

Οὕτως ἐορτάσωμεν εὐσεβεῖς χριστιανοὶ καὶ ὄχι ὡς ἡ πλειονότης τῶν ἀνθρώπων, ἡ ἐορτάζουσα Ἀνάστασιν χωρὶς Χριστόν.

Ἐπιλογίζοντες τὴν μεγίστην ἐορτὴν, ἐπευλογοῦμεν καὶ ἀσπαζόμεθα ἐν Χριστῷ ἀναστάντι πάντας τοὺς ἐγγύς καὶ τοὺς μακρὰν ἀδελφούς καὶ τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ μετὰ ἀγάπης πατρικῆς καὶ διαπύρου, προσφωνοῦντες ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει τὸν ἐπινίκιον χαιρετισμόν.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

† Ο Ἀθηνῶν Χρυσόστομος

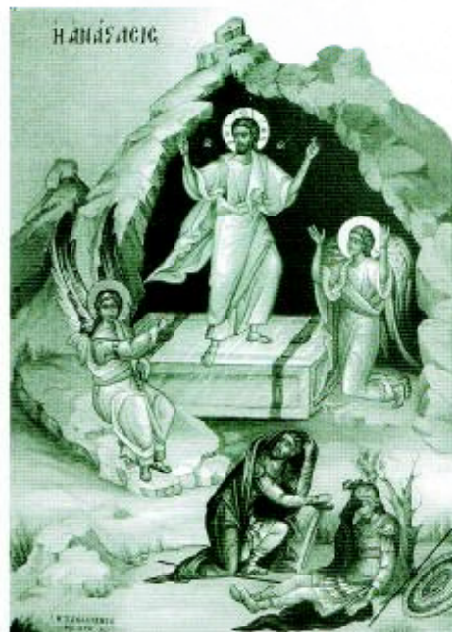
Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

ΛΟΓΟΣ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΣ

Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρός ἡμῶν

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, εἰς τὴν λαμπροφόρον ἡμέραν τῆς
ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ.*

«Ἄς ἔρθῃ κάθε εὐλαβητικός καί φιλόθεος ἄνθρωπος, νά ἀπολαύσῃ καί νά χορτάσῃ τὰ ἀγαθὰ καί μεγάλα χαρίσματα τῆς Ἀγίας καί Λαμπροφόρου Ἑορτῆς ὅπου γίνεται σήμερον. Ὅποιος εἶναι δούλος τοῦ Θεοῦ καλὸ γνῶμος, ἅς ἔρθῃ χαρούμενος εἰς τὴν χαρά τοῦ Κυρίου του, νά ἀκούσῃ, νά εὐφρανθῇ. Ὅποιος ἐκοπίασε εἰς τὴν νηστείαν, ἅς ἔρθῃ νά πάρῃ τὴν πληρωμὴν του σήμερον. Ὅποιος ἀπὸ τὴν πρώτη ὥρα ἐδούλευσε εἰς τὸ ἀμπέλι τῆς ψυχῆς του, ἅς δεχθῇ τώρα τὸ χρεωστούμενο τοῦ κόπου του. Ὅποιος ἦρθε τὴν τρίτην ὥρα, ἅς ἐορτάσῃ καί ἅς εὐχαριστήσῃ μέ ἡσυχῇ καρδιά. Ὅποιος ἔφθασε τὴν ἕκτην ἅς μὴν ἔχῃ καμμιὰ ἀνησυχία γιατί τίποτα δέν ζημιώνεται. Ὅποιος ἦρθε τὴν ἑνάτην, ἅς σιμώσῃ μέ καλὸ θάρρος καί μὴ δειλιάσῃ τὴν ἄργητα. Καί ὅποιος ἔφθασε τὴν ἑνδεκάτην, μὴ φοβηθῇ πὺς ἄργησε καί μείνῃ σκουτουφλισμένος καί περίλυπος, ἀλλὰ ἅς ἔρθῃ καί ἐκεῖνος, ἐλπίζοντας εἰς τὴν εὐσπλαγχνίαν τοῦ Δεσπότη,

Ἔργον Ἀγιογραφικοῦ οἴκου Ἱ. Μονῆς Παναχράντου Μεγάρων.

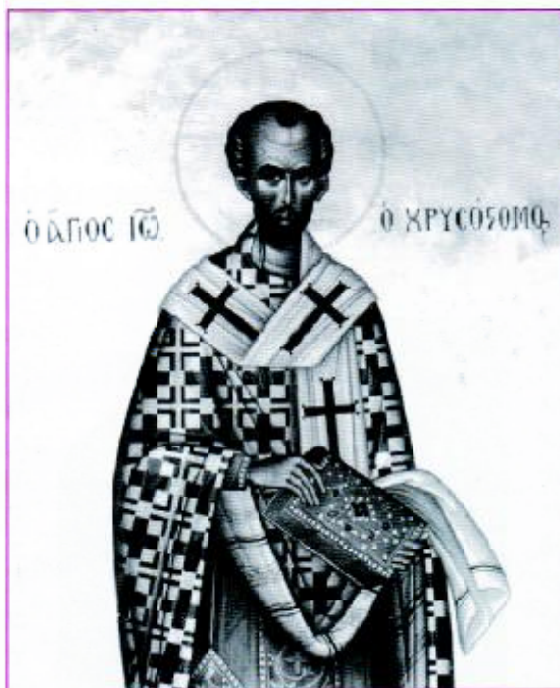
καί εἰς τὴν ἄπειρόν Του καλωσύνη. Διότι εἶναι Βασιλεὺς φιλαπόδοχος καί τιμᾷ τοὺς φίλους Του, καί καλοκαρδίζει τοὺς δούλους Του, καί δέχεται τὸν ὕστερο καθὼς καί τὸν πρῶτο, μέ πολλὴν ἡμερότητα. Καί ἀναπαύει τὸν ὕστερο ὅπου ἔφθασε τὴν ἑνδεκάτην ὥρα τῆς ἡμέρας, ὡσάν καί τὸν πρῶτον ὅπου ἐδούλευσεν ἀπὸ τὴν πρώτην ὥρα. Καί τὸν ὕστερο ἐλεημονά καί τὸν πρῶτο θεραπεύει. Τοῦ πρώτου δίδει τὴν πληρωμὴν διὰ τὸν κόπον του, καί τοῦ ὕστερου χαρίζει διὰ τὴν ἐλεημοσύνην του. Καί τοῦ πρώτου ἀποδέχεται τὴν δούλεψιν, καί τοῦ δευτέρου καταδέχεται τὴν καλὴ γνώμη

καί προαίρεσι. Καί τοῦ πρώτου τιμᾷ τὴν πράξιν, καί τοῦ δευτέρου ἐπαινεῖ τὴν ὄρεξιν. Λοιπὸν ἐπειδὴ γίνεται ἔτσι, ἐλᾶτε ὅλοι εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου μας, νά φωτισθῆτε, καί νά πλουτήσετε (πνευματικά). Καί πρῶτοι καί δευτέροι, καί μεσαῖοι καί ὕστεροι, λάβετε τὸν μισθὸν σας καί τὴν δούλευσίν σας. Πλούσιοι καί φτωχοὶ χαρῆτε μέ καλὴ ἀντάμωσι. Προκομμένοι καί ὀκνηροὶ τιμήσετε τὴν Ἀνάστασι καί δοξάσετε μέ πᾶσαν εὐλάβειαν τὸν Δεσπότην, ὅπου ἀναστήθηκε. Ὅσοι νη-

* ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ Ἱερομ. Ἀθανασίου Βαρούχα (†) 1708

στεύσατε καὶ ὅσοι δὲν νηστεύσατε (ἀπὸ κάποια ἀνάγκη) εὐφράνθητε σήμερον, διότι ἡ θεϊκὴ Τράπεζα εἶναι γεμάτη βασιλικά φαγητά καὶ ποτά, ἡγουν Ἀγίαν Κοινωνίαν καὶ καλὰ καὶ θαυμαστά διηγήματα καὶ χορτάσετε ὅλοι σας. Ὁ μόσχος εἶναι πολὺς ἡγουν ὁ Χριστός ὁποῦ ἐσφάγη ὡσάν τρυφερό μοσχάρι, εἶναι πολυεύσπλαγχνος, καὶ ἂν εἴστε διορθωμένοι, κοινωνήσετε, καὶ μὴν εὖγη κανεῖς ἔξω ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν πεινασμένος καὶ κακοκαρδισμένος. Λοιπὸν ἀπολαύσετε ἀπὸ τὴν πολὺν πλοῦτο, ὁποῦ μᾶς δίδει ὁ Θεός ἀπὸ τὴν καλωσύνην Του. Οὐδένας μὴν κλαίῃ διὰ πτωχείαν, διότι ὁ Δεσπότης Χριστός ἐφάνη, διὰ νὰ μᾶς πλουτίσῃ ὅλους ἀπὸ τὸν πλοῦτον τῆς Βασιλείας Του. Οὐδένας μὴ φοβᾶται νὰ τὸν κολάσουν τὰ πταίσματά του. Μόνο νὰ τὰ ἐξομολογηθῇ καὶ νὰ τὰ σχολάσῃ, διότι ὁ Βασιλεὺς Χριστός ὡσάν ἀνεστήθῃ ἀπὸ τὸν τάφον, ἔδωκε τῶν Μαθητῶν Του δύναμιν καὶ ἐξουσίαν καὶ αὐτοῖς τῶν Ἀρχιερέων, νὰ συγχωροῦσι τὰς ἁμαρτίας τῶν προσερχομένων μέ καλὴ προαίρεσι καὶ προθυμερὴ θέλῃσι, τὴν ὁποίαν χάρι δὲν εἶχασιν πρὸ τοῦ Χριστοῦ οἱ δοῦλοι Του νὰ λύουσιν ἁμαρτήματα. Διὰ τοῦτο οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ δίκαιοι κατέβαιναν εἰς τὸ σκότος τοῦ Ἀδου. Οὐδένας μὴ φοβᾶται πλέον θάνατον, διότι ὁ θάνατος τοῦ Χριστοῦ ἔσβησε τὴν δύναμίν του καὶ τὸν ἐτύφλωσε, καὶ μᾶς ἔβγαλε ἀπὸ τὸν Ἀδὴν μέ τὴν ἁμαχὸν Του δύναμιν, καὶ μᾶς ἄρπαξε ἀπὸ τὴν τυραννίαν τοῦ δαίμονος. Ἐκούρσευε καὶ ἔγδυσε τὸν Ἀδὴν ὁ Χριστός, καὶ ἔδωκε τέλος σ' αὐτόν. Διότι παίρνοντας ὁ τάφος τὸ Ἅγιον Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, ἔπαθε μεγάλο κακὸ (ἡγουν οἱ δαίμονες) καὶ ἐπικράνθη. Καὶ τοῦτο, τὸ ἐπροφήτευσεν ὁ Ἡσαΐας εἰς τὸν καιρὸν του, φωνάζοντας: Ὁ Ἀδὴς συναπαντήχωντάς Σε κάτω, ἐλυπήθη καὶ ἐπικράνθη. Ἐπικράνθη καὶ ἐφάρμακώθη, διότι ἐχάλασε ἡ δύναμίς του. Ἐπικράνθη, διότι ἐγελάσθη καὶ ἐναπαίχθη. Ἐπικράνθη, διότι ἐνεκρώθη. Ἐπικράνθη, διότι ἔχασε τὴν δύναμίν του καὶ ἄρπάχθηκε ἡ βασιλεία του, καὶ δὲν δύναται πλέ-

ον νὰ ἐξουσιάζῃ τοὺς καλοὺς, παρὰ μόνο τοὺς ἀμετανοήτους ἁμαρτωλοὺς. Ἐπικράνθη, διότι ἐσιδηροδέθη. Ἐλαβε τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ καὶ τὸ ἐλόγιασε ὡσάν καὶ τὰ ἄλλα λείψανα, ἀλλὰ Αὐτὸ ἦταν ἀνταμωμένο μέ τὴν θεότητα τοῦ Χριστοῦ καὶ τὸν ἀγκίστρωσεν (ὡσάν ἀγκίστρι μέ τὸ δόλωμα) καὶ τὸν ἐπέταξε κάτω ἀπὸ τὸν θρόνον του. Ἐλαβε γῆινο πρᾶγμα ὁποῦ χαλᾶται καὶ ἐσυνάνησε Οὐράνιον Πρᾶγμα ὁποῦ δὲν χαλᾶται, ἀλλὰ χαλᾷ τοὺς ἐχθρούς Του. Ἐλαβεν ἐκεῖνο ὁποῦ ἔβλεπε, καὶ ἄρπάχθηκε ἀπ' Ἐκεῖνο ὁποῦ

Ἔργον Ἀγιογραφικοῦ οἴκου Ἱ. Μονῆς Παναχράντου Μεγάρων.

δὲν ἔβλεπε. Εἶχε τόση μεγάλη ἐξουσία σέ ὅλες τίς ψυχές -δικαίων καὶ ἁμαρτωλῶν- ὁποῦ ἀπεθαίνασι πρὸ τοῦ Χριστοῦ νὰ τίς κρατῇ φυλακωμένες, καὶ ἀνέβηκε ὑψηλὰ ὁ νοῦς του, καὶ ὑπερηφανεύθη. Ἀλλὰ ἦρθε ἡ ὥρα καὶ ἐσκοτίσθη καὶ ἐγκρεμνήσθη ἀπὸ τὸ ὕψος ὁποῦ ἦταν καὶ ἔπεσε ἐκεῖ ὁποῦ δὲν ἐπερίμενε. Ἐκατάπτε τὸ νεκρὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐνεκρώθη. Ἐκατάπτε τὴ Ζωὴ καὶ ἐθανατώθη. Ἐκατάπτε μέ τοὺς πολλοὺς τὸν ΕΝΑ, καὶ διὰ τὸν ἕνα τοὺς ἔχασεν ὅλους. Ἀρπαξε σάν ἄγριο λεοντάρη χαρούμενος τὸ κυνήγι, καὶ ἐσυντρίφθησαν ὅλα του τὰ δόντια μέ μεγάλους πόνους καὶ ἔπεσαν. Ποῦ

εἶναι θάνατε τὸ κοντάρι σου; Ποῦ εἶναι Ἀδὴ ἡ ἀνδρεία καὶ ἡ νίκη σου; Ὁ Χριστός Ἀνέστη καὶ σύ ἔπεσες κάτω. Ὁ Χριστός Ἀνέστη καὶ οἱ δαίμονες ἐγκρεμνίσθησαν. Ὁ Χριστός Ἀνέστη καὶ χαίρονται οἱ Ἄγγελοι. Ὁ Χριστός Ἀνέστη καὶ οἱ Χριστιανοὶ περνοῦσιν ἅγια τὴ Ζωὴ τους. Ὁ Χριστός Ἀνέστη καὶ οὐδένας ἀπὸ τοὺς νεκροὺς μένει παντοτεινὰ εἰς τὰ μνήματα, ἀλλὰ θέλει ἀναστηθῇ, νὰ ἀνταποδοθῇ κατὰ τὰ ἔργα του. Καὶ ἐπειδὴ ὁ Χριστός Ἀνεστήθῃ Ἀθάνατος, ἔγινε πρῶτος τῶν νεκρῶν ὁποῦ ἔχουν νὰ ἀναστηθοῦσι. Καὶ ἀφοῦ ἀναστηθοῦσι, θέλουσι μείνει ὡσάν τὸν Χριστόν καὶ αὐτοὶ ἀθάνατοι, διότι δική Του εἶναι ἡ Ἐξουσία, καὶ κάμνει κάθε πρᾶγμα ὡσάν θέλει καὶ βούλεται, καὶ σ' Αὐτὸν πρέπει ἡ πρόσκαιρος καὶ ἡ αἰώνιος Δόξα. Ἀμήν».

ΚΥΡΙΑΚΗ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ 2005

Ο έορτασμός της Κυριακής της 'Ορθοδοξίας είχε έφετος μίαν ιδιαιτερότητα. Έγένετο εντός του κλίματος της ανάμνησης της συνεδριάσεως του Παγκοσμίου Συμβουλίου των 'Εκκλησιών εις τήν 'Αθήνα. 'Η νίκη της 'Ορθοδοξίας κατά των εικονομάχων καί ή έπικράτησις της αληθείας κατά του ψεύδους έωρτάσθη έν όψει της συνάξεως όλων όμοις των έκπροσώπων των αίρέσεων (μάλιστα δέ των κατ' έξοχήν συγχρόνων εικονομάχων προτεσταντών) διά πρώτην φοράν εις 'Ορθόδοξον χώραν. 'Ο έφετινός έορτασμός της Κυριακής της 'Ορθοδοξίας κατέδειξεν πλέον, ότι οί μόνοι οί όποιοι δικαιούνται νά έορτάζουν τήν 'Ορθοδοξίαν ειλικρινώς είναι οί Γνήσιοι 'Ορθόδοξοι χριστιανοί, διότι οί καινοτόμοι έώρτασαν μέν τήν 'Ορθοδοξίαν διά των λόγων, έτοιμαζόμενοι διά τήν ύποδοχήν της κακοδοξίας διά των έργων. Κατεδίκασαν τούς αίρετικούς πρό του Πάσχα διά της σχετικής ύμνολογίας της Κυριακής της 'Ορθοδοξίας καί ταυτοχρόνως ήτοίμαζον έορτασμούς καί ύποδοχάς των αίρετικών αυτών διά μετά τό Πάσχα!

'Η 'Εκκλησία των Γνησίων 'Ορθοδόξων χριστιανών έώρτασε τήν μεγάλην πανήγυριν της 'Ορθοδοξίας έλέγχουσα τήν ύποκρισίαν των καινοτόμων καί μέ συνέπειαν εις τήν παραδοθείσα πίστιν.

'Ο έορτασμός είχε, όπως πάντοτε, επίκεντρον τήν Συνοδικήν έκδήλωσιν τό άπόγευμα της Κυριακής της 'Ορθοδοξίας. Εις τήν αίθου-

σαν έκδηλώσεων του 'Οργανισμού Λιμένος Πειραιώς, ό Μακαριώτατος 'Αρχιεπίσκοπος κ. Χρυσόστομος, περιστοιχούμενος από τήν 'Ιεραρχίαν της 'Εκκλησίας μας καί του 'Ιεροϋ Κλήρου 'Αθηνών Πειραιώς καί Περιχώρων, αλλά καί πλήθος πιστού λαού συνήχθησαν εις τόν χώρον της πανηγυρικής έκδηλώσεως, διά νά τιμήσουν τήν έορτήν της 'Αληθείας.

Εις τήν έκδήλωσιν τούς κατανυκτικούς ύμνους της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, απέδωσεν άψόγως ή χορωδία του Μουσικολογιώτατου κ. 'Αθανασίου 'Ιωαννίδη, Καθηγητού της 'Εκκλησιαστικής Μουσικής. Κεντρικός όμιλητής ήταν ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης 'Αχαΐας καί πάσης Πελοποννήσου κ. Καλλίνικος, ό όποιος άνέπτυξε τό θέμα: «'Η πρόκλησις της 'Ορθοδοξίας». 'Ο Λόγος του Σεβασμιωτάτου δέν ύπήρξε πανηγυρικός, ούτε καθησυχαστικός. 'Ητο έλεγκτικός καί προτρεπτικός εις τό νά άποδειχθώμεν ήμεις οί όρθόδοξοι χριστιανοί άντάξιοι της κλήσεώς μας. 'Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης 'Αχαΐας κ. Καλλίνικος ως κύριος όμιλητής έν περιλήψει άνεφέρθη εις τά έξης:

*Μακαριωτάτε 'Αρχιεπισκόπε της 'Εκκλησίας των Γ.Ο.Χ. κ.κ. Χρυσόστομε,
Σεβασμιώτατοι καί Θεοφιλέστατοι άγιοι 'Αρχιερείς της 'Ιερᾶς Συνόδου μας,
Σεβαστοί Πατέρες, Κληρικοί καί Μοναχοί,
Περιούσιε λαέ του Κυρίου,*

Καί πάλιν έφετος συνήχθημεν εις τόν φιλόξενον αυτόν χώρον, πού παρεχώρησεν εύγενώς εις τήν 'Εκκλησίαν μας, μέ τήν φροντίδα του άδελφου Σεβασμιωτάτου άγίου Πειραιώς καί Σαλαμίνος κ.κ. Γεροντίου, ό 'Οργανισμός Λιμένος Πειραιώς. 'Από της θέσεως αυτής τόν εύχαριστούμε.

Σήμερα, Κυριακή της 'Ορθοδοξίας, ή μητέρα μας 'Εκκλησία γιορτάζει τόν θρίαμβο της 'Ορθο-

δοξίας κατά της αίρέσεως καί κακοδοξίας. Αἵρεση καί κακοδοξία τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἦταν ἡ εἰκονομαχία. Κράτησε πάνω ἀπὸ 100 χρόνια. Ἀπὸ τὸ 726 μ.Χ. μέχρι τὸ 842. Τότε ἡ Βασίλισσα Ἀγία Θεοδώρα ἀναστήλωσε τίς ἅγιες εἰκόνες. Αὐτὸ θεωρήθηκε καί εἶναι, θρίαμβος τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἡ αἵρεση τῆς εἰκονομαχίας, ἦταν ὁ πρόδρομος τοῦ οἰκουμενισμοῦ. Ἡ εἰκονομαχία ἐγινε γιὰ νὰ καταργηθοῦν οἱ ἅγιες εἰκόνες. Δέν τίς συμπαθοῦσαν οἱ Ἀρμένιοι, οἱ Μωαμεθανοὶ τίς ἀπέρριπταν. Ὁ Αὐτοκράτωρ Λέων Γ' ἤθελε νὰ βγάλῃ ἀπὸ τὴ μέση ἕνα ἐμπόδιο πού, χωρίζε τοὺς χριστιανούς, ἀπὸ τοὺς αἵρετικούς καί τοὺς ἀλλοθρήσκους. Ἡ εἰκονομαχία ἦταν κατάργηση ἀγίων θεσμῶν τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως εἶναι ἡ νηστεία, ἡ ἄσκηση, ὁ μοναχισμός. Ἡ εἰκονομαχία ἦταν ἡ ἀντικατάσταση τῆς πίστεως ἀπὸ τὴ λογικὴ τοῦ ἀνθρώπου. Διερωτῶμαι: Τό ἴδιο δέν εἶναι καί σήμερα ὁ οἰκουμενισμός; Δέν καταργεῖ τὰ σύνορα τῆς Ὁρθοδοξίας μέ τὴν κακοδοξία; Δέν ἐξισώνει τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ μέ τίς κοινότητες τῶν αἵρετικῶν; Δέν ταυτίζει τὴν ἀλήθεια μέ τὸ ψέμμα;

Τότε, τὸ 842 μ.Χ. πρὶν 1163 χρόνια περίπου, ἡ Ὁρθοδοξία νίκησε, θρίαμβευσε, καί τὴ νίκη αὐτὴ, τὸν θρίαμβο αὐτὸ τῆς Ὁρθοδοξίας, μαζεψήκαμε ἐδῶ, ἐμεῖς σήμερα νὰ γιορτάσουμε. Ἠλθαμε ἐδῶ νὰ πανηγυρίσουμε τὸ γεγονός αὐτὸ ὅπως κάθε χρόνο, καί μέ ὅρισε ἡ Ἱερά Σύνοδος νὰ ἐκφωνήσω τὸν πανηγυρικὸ τῆς ἡμέρας. Ὅμως, σήμερα δέν θά ἐκφωνήσω κανένα πανηγυρικὸ λόγο καί θά τὸ κάνω αὐτὸ γιὰ δύο λόγους.

Πρῶτον. Γιατί σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας δέν πανηγυρίζει. Ἡ Ἐκκλησία σήμερα ὀδυνᾶται πάνω στὸν Σταυρὸ τῆς. Εἶναι ἐσταυρωμένη. Εἶναι ἐπάνω στὸν Σταυρὸ πού τὴν ἔχουν καθηλώσει οἱ ἐχθροὶ τῆς. Τὴν ἔχουν καθηλώσει στὸν Σταυρὸ, ὅσοι ἀρνοῦνται τὸν Χριστό. Ὅσοι δέν ἀνήκουν σ' Αὐτόν. Ὅσοι θέλουν νὰ τὰ ἔχουν καλὰ μέ τὸν κόσμο. Ὅσοι ἀνήκουν στό στρατόπεδο τοῦ κοσμοκράτορα τοῦ αἰῶνος τούτου τὸν διάβολο.

Ὅσοι πολεμοῦν τὴν ἀλήθεια. Καί ἡ ἀλήθεια εἶναι ὁ Χριστός. Δέν εἶπε ὁ Χριστός: «Ἐγὼ εἰμὶ ἡ ζωὴ καί ἡ ὁδὸς καί ἡ ἀλήθεια»; Ἡ ἀλήθεια εἶναι τὰ λόγια Του. Εἶναι ἡ πίστη μας, πού ὁ Χριστός μᾶς φανέρωσε καί ἔδωσε στὸν κόσμο. Ἀλήθεια εἶναι ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία. Ὅσοι πολεμοῦν τὴν Ἀλήθεια, τὸν Χριστό, τὴν Ὁρθοδοξία, πολεμοῦν τὴν Ἐκκλησία. Χειρότεροι πολέμοι τῆς Ἐκκλησίας εἶναι οἱ ἀρνησυχιστοὶ καί οἱ αἵρετικοί. Αὐτοὶ κατήλωσαν πολλές φορές πάνω στὸν Σταυρὸ τὴν Ἐκκλησία. Πάντα ὅμως ἡ Ἐκκλησία

νικοῦσε. Καί μιὰ τέτοια νίκη γιορτάζουμε σήμερα καί εὐχόμαστε νὰ βρεθοῦμε στὴν εὐχάριστη θέση στίς μέρες μας νὰ γιορτάσουμε μιὰ νέα νίκη ἀκόμα. Νίκη κατὰ τῆς μεγάλης αἵρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, πού σήμερα σταυρώνει τὴν Ὁρθοδοξία.

Πῶς λοιπὸν σήμερα, μπορεῖ κανεὶς, ὅσο καί νὰ τὸ θέλῃ νὰ ἐκφωνήσῃ πανηγυρικὸ λόγο, ὅταν ἡ Ἐκκλησία εἶναι πάνω στὸν Σταυρὸ; Ὅταν ἡ προσοχή μας καί οἱ προσπάθειές μας ὅλες πρέπει νὰ εἶναι στό πῶς θά ἡττηθοῦν οἱ ἀντίθετες δυνάμεις; Στούς πολέμους δέν ἐκφωνοῦνται πανηγυρικοὶ λόγοι. Ἐκφωνοῦνται λόγοι πρό τῶν μαχῶν, γιὰ νὰ ἐμψυ-

χώσουν τοὺς πολεμιστές. Καί ἐμεῖς σήμερα εὐρισκόμεθα πρό μαχῶν. Οἱ μάχες μας εἶναι πνευματικές. Δέν εἶναι πρὸς αἷμα καί σάρκα. Εἶναι πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας, ὅπως λέγει ὁ Ἀποστολὸς Παῦλος, εἶναι πρὸς τὸν διάβολο, τὸν πατέρα τοῦ ψεύδους, τὸν πατέρα τῶν αἱρέσεων.

Σ' αὐτόν τὸν πόλεμο εἶναι στραμμένοι ὅλοι οἱ συνειδητοὶ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί. Εἴμαστε ὅλοι ἐμεῖς ἐδῶ καί γι' αὐτὸ θέλουμε ὁ λόγος μας σήμερα νὰ ἐμψυχώνει, νὰ δίνει δύναμη σέ κάθε μαχητὴ-πιστὸ πού ἔταξε τὸν ἑαυτὸ του στρατιώτη στὴν παράταξη τοῦ Κυρίου. Πού τὸν ἔταξε φύλακα νὰ φυλάει τίς Θερμοπύλες τοῦ Γένους καί τῆς Πίστεώς μας, φρουρὸ νὰ φρουκτωρεῖ ἐπάνω στίς ἐπάλξεις τῆς Ἐκκλησίας μας. Ὑπερασπιστὴ, νὰ ἀγωνίζεται ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν τῆς πίστεώς μας. Τέτοιοι ἐχθροὶ σήμερα εἶναι οἱ

Οικουμενιστές, οί όποιοί από τό 1924 βάλθηκαν νά μάς φραγκέψουν.

Ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ἡμερολογίου τό 1924 τί ἦταν; Ἦταν ἡ κορυφή τοῦ παγόβουνου. Ἦταν τό φράγμα. Φράγκεψε πράγματι, τό 1924, ἓνα μέρος τοῦ Ὁρθόδοξου λαοῦ τῆς χώρας μας. Δέν φράγκεψαν ὅλοι. Βρέθηκαν ἀρκετοί ὀρθόδοξοι, πού ἔμειναν πιστοί στήν Ὁρθοδοξία τῶν πατέρων μας, αὐτοί πού δέν ἀλλάξαν τό ἡμερολόγιο. Βρέθηκαν ἀκόμη καί ἐλάχιστοι κληρικοί, πού δέν πρόδωσαν τήν ἀποστολή τους, πού ὅλοι μαζί, κληρικοί, λαϊκοί καί μοναχοί πολέμησαν γιά τήν Ὁρθοδοξία.

Δέν ἐκάμφθηκαν ἀπό ταλαιπωρίες καί διωγμούς. Δέν ὑπολόγισαν θυσίες καί ἀπειλές. Δέν λύγισαν ἀπό συκοφαντίες καί ὕβρεις. Μέ χαρά ἔφεραν τόν ὀνειδισμό τοῦ Χριστοῦ καί ἦταν περήφανοι γιά τόν ὀνειδισμό τους χάριν τοῦ Χριστοῦ, ἔχοντας κατά νοῦ τόν μακαρισμό τοῦ Χριστοῦ σέ ὅσους ἀνέχονταν τόν ὀνειδισμό λέγοντας: «Χαίρετε καί ἀγαλλιᾶσθε ὅταν διώξωσιν ὑμᾶς, ἔνεκεν ἐμοῦ καί τοῦ Εὐαγγελίου».

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Σεβασμιώτατος ἀνέπτυξε τό θέμα τῆς αὐτοκριτικῆς, τήν ὁποία πρέπει νά κάνουμε ὅλοι, κληρός καί λαός, ἔτσι ὥστε νά γίνωμεν ὅπως μάς θέλει ὁ Θεός. Χαρακτηριστικῶς ἐτόνισε τά ἑξῆς:

Ἡ ἐορτὴ τῆς Ὁρθοδοξίας εἶναι μία πρόκληση δι' ἡμᾶς, ὥστε νά φανοῦμεν ἀντάξιοι τῆς κλήσεως. Δέν ἀρκεῖ μόνον νά ἔχομεν τήν ὀρθήν πίστιν. Χρειάζεται καί τό Ὁρθόδοξο βίωμα. Ἄς ἐνθυμηθοῦμε καί τό θαῦμα τῆς ξηρανθείσης συκῆς. Ἡ ξηρανθεῖσα συκὴ εἶχε μόνον φύλλα ὅχι ὅμως καρπούς. Τά φύλλα, ἀντιστοιχοῦν εἰς τήν ὀρθήν πίστη καί οἱ καρποὶ εἰς τό ἀνάλογο βίωμα.

Οἱ Ὁρθόδοξοι δίχως καλὰ ἔργα, γινόμεθα αἰτία σκανδαλισμοῦ καί αὐτῶν πού εἶναι ἐκτός Ἐκκλησίας. Θά πρέπει λοιπόν νά προσέξωμε τά ἑξῆς:

1. Γιά νά λεγόμεσθε πράγματι Ὁρθόδοξοι δέν πρέπει νά ἔχομεν μόνον ὀρθήν πίστη ἀλλά καί ὀρθό βίωμα (ἔργα)

2. Πολλὰς φορές ἀγνοοῦμε διατί εἴμεθα ὀρθόδοξοι. Νά μὴν εἴμεθα τυπικῶς, ἀλλ' οὐσιαστικῶς Ὁρθόδοξοι.

3. Ἐνῶ λεγόμεθα ὀρθόδοξοι, δέν ἔχομεν τό ἡρωϊκόν φρόνημα τῶν ἀγίων μαρτύρων. Πρέπει νά προσπαθοῦμε νά ἔχομεν πάντοτε αὐτό τό ἀγωνιστικόν φρόνημα.

4. Ὡς ὀρθόδοξοι πρέπει πάντοτε νά προσευχόμεθα διὰ τήν ἐπιστροφὴν εἰς τήν Ἐκκλησίαν ὅσων ἀπεσχίσθησαν ἀπ' Αὐτήν, ἀλλά μέ εὐλινκρινῇ μετάνοιαν καί ἄνευ ὀρων ἐκ μέρους των.

5. Νά μὴ λησμονοῦμε, ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι μία. Αἱ διάφορες παρατάξεις δέν ἀποτελοῦν Ἐκκλησίαν.

Ἄς μὴ εἴμεθα λοιπόν χλιαροί, ἀλλ' ἔτοιμοι νά δώσωμεν τόν ὄρκον τῶν νεοσυλῆκτων στρατιωτῶν τοῦ Χριστοῦ, αὐτόν τοῦ Ἰωσήφ Βρυνίου:

«Οὐκ ἀρνησόμεθά σε φίλη Ὁρθοδοξία,
Οὐ ψευσόμεθά σοι πατροπαράδοτον Σέβας,
Οὐκ ἀφιστάμεθά σου Μήτηρ Εὐσέβεια,
Ἐν σοὶ ἐγεννήθημεν καί σοὶ ζῶμεν καί
καί ἐν σοὶ κοιμηησόμεθα.
Εἰ γάρ καί καλέσει καιρός,
μυριάκις ὑπὲρ σοῦ τεθνηξόμεθα».

Μετά τήν μεστήν ἐννοιῶν ὁμιλίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου κ. Καλλινίκου καί τήν ὀλοκλήρωσιν τοῦ δευτέρου ὕμνολογικοῦ μέρους ἀπό τήν Βυζαντινὴν χορωδίαν, ὁ Μακαριώτατος προκαθήμενος τῆς μαρτυρικῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. κ. Χρυσόστομος ἐπιλόγησεν τήν ἐκδήλωσιν λέγων τά ἑξῆς:

Σεπτὴ Ἱεραρχία. Σεβαστόν Ἱερατεῖον. Περιούσιε λαέ τοῦ Κυρίου, ἀγαπητοὶ συνεορτασταὶ τῆς σήμερον μεγαλειώδους ἡμέρας.

Δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ παναγάθῳ Θεῷ ἡμῶν, τῷ εὐδοκήσαντι ὅπως ἀπολαύσωμεν καί κατὰ τό παρόν ἔτος τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς μεγάλης ἐπετείου τοῦ θριάμβου τῆς ὀρθοδοξίας τῆς μιᾶς καί μόνης ἀληθοῦς πίστεως εἰς τόν κόσμον, ἅμα δέ καί τῆς δόξης τῆς Ἐκκλησίας διὰ τήν νίκην κατὰ τῆς εἰκονομαχίας καί πασῶν τῶν αἱρέσεων, ἀναμιμνησκόμενοι τῶν ὑπέρ αὐτῆς θυσιῶν καί ἀγώνων τῶν Πατέρων.

Ἐφανερώθη ἡ ἀλήθεια, κατησχύνθησαν πάντες οἱ πολέμιοι Αὐτῆς, καί ἐδοξάσθη ὁ Θεός.

Ἰδιαίτερως εὐχαριστοῦμεν τήν ἀγαθότητα τοῦ Κυρίου ἐκ μέσης ψυχῆς, ὅστις κατηξίωσεν ἡμᾶς τοὺς εὐτελεῖς καί ταπεινοὺς ἑορτάζειν τήν ἡμέραν ταύτην ἐν εἰλικρινείᾳ καί ἀληθείᾳ, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς καθ' ὑπόκρισιν ἑορτάζοντας νεωτεριστάς, τοὺς μόνον τόν τίτλον φέροντας «ὀρθόδοξοι», ἐνῶ κατέστησαν αἱρετικοί, καθὼς μέτ' ὀλίγον, κατὰ τόν μῆνα Μάϊον θά ἐπικυρώσουν τήν ταυτότητα των βεβηλοῦντες τήν «ὀρθοδοξίαν των» εἰς τό ἐωσφορικόν Παγκόσμιον Συμβούλιον τῶν Ἐκκλησιῶν, τό ὁποῖον προσεκάλεσαν ἐν μέσαις Ἀθήναις.

Εἰς τήν ἀγιοτόκον χώραν, εἰς τήν κοιτίδα τῆς Ὀρθοδοξίας θά συντελεσθῇ ἡ μεγίστη προδοσία τῆς πίστεως διὰ τῆς συμπροσευχῆς τῶν λεγομένων ὀρθοδόξων μετά τῆς πανσπερμίας τῶν αἱρετικῶν, Παπικῶν, Προτεσταντῶν, Μονοφυσιτῶν, Λουθηριανῶν, Πεντηκοστιανῶν, Εὐαγγελικῶν, Μεθοδιστῶν, Ἀγγλικανῶν καί ὅλων τῶν αἱρετικῶν ἀποβρασμάτων, εἰς ἐμπαιγμόν τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Κυριακῆς τῆς Ὀρθοδοξίας.

Καί τό πλέον ἀποτροπιαστικόν εἶναι ὅτι, ἡ Ἑλλάς προηγείται τῆς προδοσίας, καλοῦσα εἰς ὀρθόδοξον χώραν διὰ πρώτην φοράν τό παναιρετικόν Π.Σ.Ε. εἰς τά χρονικά τῆς συστάσεώς του.

Ὅμως, τό δύσμορφον αὐτό αἶσχος τοῦ ὑποκριτικοῦ ἑορτασμοῦ των σήμερον, ἐπιφέρει ἐπὶ τῶν κεφαλῶν των τά ἀναθέματα πού ἐπεβόησαν οἱ θεϊότατοι Πατέρες, καθὼς ἠκούσθησαν

τήν πρωΐαν σήμερον εἰς τοὺς κατὰ ἀλήθειαν ὀρθοδόξους Ναοὺς μας καί ἐπεβεβαιώθησαν ὑπὸ τοῦ λαοῦ: Αἰωνία ἡ μνήμη τῶν ὀρθοδόξων Βασιλέων, Πατριαρχῶν, Ἀρχιερέων, Ἱερέων, Μοναχῶν καί πάντων τῶν ὑπέρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἀγωνισθέντων, ἀνάθεμα δέ πάντων τῶν αἱρετικῶν, πού ἐτάραξαν τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ.

Ἐπιζητοῦν οἱ σήμερον λεγόμενοι ὀρθόδοξοι Ἐκκλησιαστικοὶ ἡγέται τήν ἑνωσίν των μετά τῶν ψευδο-χριστιανῶν αἱρετικῶν, διὰ νά ἀνασυστήσουν δῆθεν τήν Μίαν Ἀγίαν Καθολικὴν καί Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, ὡς νά ἐξέλειπεν αὕτη, καθὼς προηγόρευσε ὁ αἱρετικός Πατριάρχης Ἀθηναγόρας ἐν ἔτει 1965.

Θά λέγεται ὅμως τό συνοθύλευμα αὐτό τῶν πάσης φύσεως αἱρετικῶν καί κακοδόξων τό ἀποκαλούμενον «ἐκκλησία» μετά τῶν ὀνομαζομένων «ὀρθοδόξων», ἡ Μία Ἀγία καθολικὴ καί Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, καθὼς τήν ἀπαγγέλλουν εἰς τό σύμβολον τῆς πίστεως, ἡ Ἐκκλησία τῶν πονηρευομένων;

Τοιαύτην Ἐκκλησίαν μᾶς παρέδωσαν οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι: Ποτέ δέν ἀνεφάνη εἰς τήν ἀπ' ἀρχῆς ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας μας τοσαύτη βλάβη αἵρεσις!

Δυστυχῶς, ἀγαπητοί μου συνεορτασταί, εὐρισκόμεθα εἰς τοὺς ἐσχάτους καιροὺς καθὼς ἀποδεικνύουν τά σημεῖα τῆς ἐποχῆς μας, ὡς τό τελευταῖον τῶν φοβερῶν ἠθικῶν ἀποκαλύψεων διὰ τῶν τηλεοράσεων, πού ἐπιβεβαιώνει τήν ἀπόδειξιν τοῦ Πατερικοῦ ῥητοῦ, «φαῦλος βίος πονηρά δόγματα τίκτει».

Ὁ ἠθικός ἐκτροχιασμός γενικῶς, κυρίως ὅμως τοῦ ἱεροῦ κλήρου, ὁ ὁποῖος ὥφειλε νά ᾔτο ὀφθαλμός τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι φοβερόν σημεῖον, εἶναι ἐγκατάλειψις Θεοῦ.

Λέγει ὁ Θεῖος Χρυσόστομος: Ὁ Θεός ἄπαξ ἐτιμώρησε διὰ πυρός τά Σόδομα καί τά Γόμορα, διὰ νά γνωρίσῃ ὁ κόσμος τήν ὀργήν καί ἀγανάκτησιν

Του καί δέν ἐπαναλαμβάνει τό γεγονός, διότι ἀπόκειται ἡ τιμωρία τῆς ἁμαρτίας διά τοῦ αἰωνίου καί φοβεροῦ πυρός τῆς κολάσεως, ἡ ὁποία θά εἶναι πολύ φρικτωτέρα τῆς τῶν Σοδόμων.

«Φοβερόν τό ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζώντος. Μηδεῖς εἰσέλθει πειράζων τήν πίστιν τήν ἀμώμητον» ἀναφωνεῖ ἡ Ἐκκλησία μας εἰς τόν ἐσπερινόν τῆς Βαϊοφόρου Κυριακῆς.

Ποίαν λοιπόν ὀρθοτόμησιν τοῦ Λόγου τῆς Ἀληθείας, ἐκ τοιούτων ποιμένων ἀναμένει ὁ συνετός κληρὸς καί λαός τοῦ νέου ἡμερολογίου;

Λέγουν τινές τῶν μὴ θαρυνομένων μέ κατηγορίας ἱερομένων: «Καλύτερον ἐντός τῆς Ἐκκλησίας ἔστω καί μέ τοιαύτην κατάστασιν, παρά ἐκτός». Καί ὅμως, ὁ προφητάναξ Δαβὶδ εἰς τό Ψαλτήριον τοὺς ἀπαντᾷ: «Ἐμίσησα Ἐκκλησίαν πονηρευομένων καί μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ καθίσω.» Οἱ Πατέρες δέν ἐδίδαξαν τοιοῦτον δόλον, ἀλλὰ τήν ἀποτείχισιν καί τόν ἀγῶνα κατὰ τῶν αἱρέσεων, ὡς καί τόν ἡθικόν καθαρμόν. Διά τοῦτο καί τοὺς ἱερούς κανόνας θεοπνεύστως συνέταξαν, ὡς νόμους τῆς Ἐκκλησίας καί τὰ ἀναθέματα ἐξεβόησαν ἀποκόπτοντες τοὺς κακῶς πορευομένους ὡς σεσηπότα μέλη, ἀπό τήν Ἐκκλησίαν, ἡ ὁποία εἶναι Σῶμα Χριστοῦ μέ κεφαλὴν τόν Χριστόν.

Ἐξεθέσαμεν ταῦτα, εὐσεβές ἀκροατήριον, διά νά δώσωμεν τήν ἀληθῆ εἰκόνα τῶν ψευδῶς καί καθ' ὑπόκρισιν ἐορταζόντων, δηθεν τόν θρίαμβον τῆς ὀρθοδοξίας νεωτεριστῶν καί νά τονίσωμεν, ὄχι φαρισαϊκῶς, ἀλλὰ κατὰ ἀλήθειαν, ὅτι μόνον ἡ Ἐκκλησία τῶν ΓΟΧ ἡ ὀρθοτομοῦσα τόν λόγον τῆς ἀληθείας, ἐορτάζει θεοτίμως καί θεοφιλῶς καί δικαιοματικῶς τήν ἐορτήν τῆς Κυριακῆς τῆς Ὀρθοδοξίας.

Ὅθεν, ὀφείλομεν ἀπαξάπαντες μικροί καί μεγάλοι, ὁ περιούσιος λαός τοῦ Θεοῦ, νά συγκεντρώμεθα σήμερον ἀσφυκτικῶς εἰς τοὺς ἱερούς ναοὺς μας καί εἰς τόν παρόντα ἐδῶ χώρον τό ἐσπέρας, διά ν' ἀποδώσωμεν χρεωστικῶς τήν τιμήν καί τό σέβας εἰς τήν μεγάλην ἐπέτειον. Εἶναι ἀποκλειστικῶς ἰδική μας ἡ ἐορτή.

Εἶναι στενὴ καί τεθλιμμένη ἡ πορεία τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τῆς πίστεως, διότι τό πάλεσμά δέν εἶναι μόνον ἐκ τῶν ἔξω, ἀλλὰ καί ἐκ τῶν ἔσω, κατὰ ἀνθρώπων ὑποκριτῶν καί ἀναξίων τῆς κλήσεως Γνησίων Ὀρθοδόξων, οἱ ὁποῖοι «ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθον, ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν» καί διά τοῦτο διασποῦν τήν συνοχήν καί ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας χάριν ἰδιοτελῶν καί ἀθεμίτων σκο-

πῶν, ἀτιμάζοντες τό ἔντιμον ὄνομα τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας μας.

Ἀδελφοί καί τέκνα ἐν Κυρίῳ.

Στήτε ἀνδρεῖοι κατὰ τῶν πολεμίων τῆς ἀληθοῦς πίστεως καί εὐσεβείας. «Ἀναλάβετε τήν πανοπλίαν τοῦ Χριστοῦ πρὸς τό δύνασθαι ὑμᾶς στήναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου» κατὰ τόν Παῦλον.

Δέεσθε δέ τοῦ Κυρίου καθημερινῶς, ὅπως μᾶς ἐνισχύῃ εἰς τόν ἀγῶνα τῆς πίστεως λέγοντες παρακλητικῶς, «πρόσθετε ἡμῖν Κύριε πίστιν», καθὼς οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι καί οἱ χριστομάρτυρες ἐδέοντο.

Εἴμεθα εὐτυχεῖς εὐρισκόμενοι εἰς τό μικρόν τοῦτο ποίμνιον τοῦ Χριστοῦ, περὶ τοῦ ὁποίου ὁ Κύριος εἶπεν: «μή φοβοῦ τό μικρόν ποίμνιον ὅτι ἡδύοκησεν ὁ Θεός δοῦναι ὑμῖν τήν Βασιλείαν». (Κατὰ Λουκᾶν ιβ', 32).

Ἐπιλογίζων δέ τήν σήμερον, εὐχομαι ἀπὸ καρδίας ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πάσιν ἀνθρώποις, ἡ τὰ ἀσθενή θεραπεύουσα καί τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα, ὅπως ἐνισχύῃ τήν Ἱεραρχίαν, τόν ἱερόν κληρὸν καί τόν εὐσεβόφρονα λαόν μας εἰς τόν τίμιον καί ἱερόν ἀγῶνα τῆς θεοσωστικῆς πίστεώς μας, φωτίσει δέ ἅπαντας τοὺς φοβουμένους τόν Θεόν ἐν ἀληθείᾳ πρὸς θεογνωσίαν καί ἐπιστροφὴν εἰς τοὺς Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας, διά λόγου καί ἔργου.

Ἐν κατακλείδι προσεπεύχομαι πατρικῶς καί διαπύρως αἷσιον πέρας τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς μετὰ πολλῆς καρποφορίας ἀρετῶν καί καλόν Πάσχα.

Ἐτη πολλά καί εὐλογημένα παρά Κυρίου.

Καί μετὰ τήν ἐπιλόγησιν τοῦ Μακαριωτάτου ἔλαβε πέρας ἡ ὁμολογιακὴ αὐτὴ ἐκδήλωσις. Οἱ πιστοὶ ἐπέστρεψαν εἰς τοὺς οἴκους των μέτ' ἀνεπτρωμένον τό ἡθικόν καί μέτ' ἀγωνιστικῆς διαθέσεως, νά ἀγωνισθοῦν τόν καλόν ἀγῶνα τῆς Ὀρθοδοξίας ἀρχίζοντες ἕκαστος ἐκ τοῦ ἀγωνιστικοῦ πεδίου τοῦ ἐσωτερικοῦ του κόσμου, ὥστε νά καταστή, ὄχι ἀπλῶς κατ' ὄνομα Γνήσιος Ὀρθόδοξος Χριστιανός, ἀλλ' ἐν τοῖς πράγμασι. Εἶθε!

ΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΚΑΙ Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ

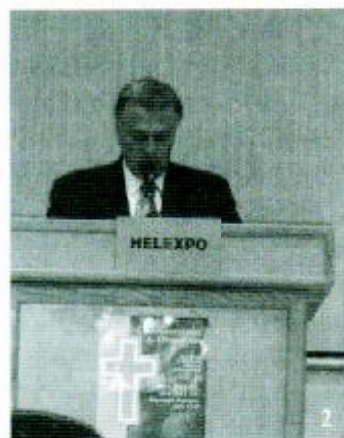
Εὐθύς ὡς ὁ Ἑλληνικός λαός ἐπληροφορήθη διὰ τὴν διοργάνωσιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν (δηλαδή τῶν αἱρέσεων) εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἡ Ἐκκλησία μας ἔλαβε μέτρα ὑγιоῦς ἀντιδράσεως, οὕτως ὥστε: α) Νά διακηρυχθῇ παντοῦ, ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν εἶναι ριζικῶς ἀντίθετος εἰς τόν Οἰκουμενισμόν καί β) Νά ἐνημερωθῇ ὁ Ἑλληνικός λαός διὰ τὴν φοβερὰν αὐτὴν πλάνην καὶ αἵρεσιν. Πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην διοργανώθησαν δύο ἡμερίδαι. Ἡ πρώτη ἐξ αὐτῶν ἔλαβε χώραν εἰς Θεσσαλονίκην καὶ ἡ δευτέρα εἰς Πειραιάν.

Ἡ ἡμερίς τῆς Θεσσαλονίκης

Ἡ ἡμερίς τῆς Θεσσαλονίκης διωργανώθη ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γ.Ο.Χ. Θεσσαλονίκης καὶ Δημητριάδος καὶ εἶχεν ὡς θέμα: «Οἰκουμενισμός καὶ Ὁρθοδοξία». Ἐλαβε χώραν τὴν 28-3/10-4-2005, Κυριακὴ Δ' τῶν Νηστειῶν,

εἰς τὸ Βελλίδειον Συνεδριακόν Κέντρον Θεσσαλονίκης (φωτ. 1) καὶ ἐντός 6 ὥρῶν 12 ὁμιληταὶ ἀνέπτυξαν πολυπλευρῶς τὸ θέμα, ἐνῶ ταυτοχρόνως προεβλήθησαν ταινίαι (VIDEOS) ἀπὸ οἰκουμενιστικὰς ἐκδηλώσεις. Ἡ ἑναρξίς ἐκηρύχθη περί ὥραν 15.30 ὑπὸ τοῦ

Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης καὶ Δημητριάδος κ. Μαξίμου. Ἐν συνεχείᾳ ἀπηύθυναν χαιρετισμούς οἱ παριστάμενοι ἐκπρόσωποι τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ τῶν διαφόρων φορέων μεταξύ τῶν ὁποίων ὁ Νομάρχης Θεσσαλονίκης κ. Ψωμιάδης (φωτ. 2) καὶ ἐκπρόσωπος τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης. Ἐν συνεχείᾳ ἠκολούθησε τὸ πρόγραμμα τῶν ὁμιλιῶν κατανεμημένων εἰς τρία μέρη:

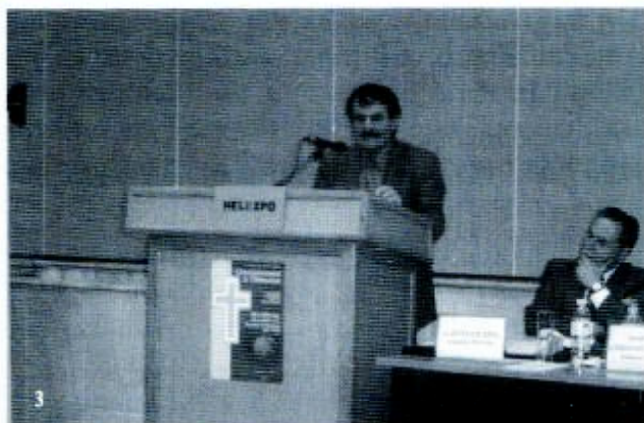
Α' Μέρος: Ἱστορικὴ Ἀναδρομὴ

1. Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος ἀνέπτυξε τὸ θέμα «ΟΙ ΡΙΖΕΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΥ».

2. Ὁ θεολόγος κ. Ζήσης Τσιότρας τὸ θέμα: «Ο ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΣ ΥΠΟ ΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΚΡΙΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ»

3. Ὁ θεολόγος κ. Ἀγγελος Κρᾶς τὸ θέμα: «ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΣ - ΤΟ ΠΟΛΥΠΛΟΚΑΜΟΝ ΤΕΡΑΣ»

Β' Μέρος: Ὁ Οἰκουμενισμός ἐν Δράσει - Ἀντιδράσεις

4. 'Ο Πανοσιολογιώτος Καθηγούμενος της 'Ι. Μ. 'Εσφιγμένου π. Μεθόδιος ανέλυσε τό θέμα: «Ο ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΣ ΩΣ ΕΚΦΡΑΣΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΠΙΕΣΕΩΣ»

5. 'Ο Πανοσιώτατος 'Ιερομόναχος π. Χρυσόστομος Παπαδάκης ἐξ 'Αγ. 'Ορους (Κερασιᾶς) ἀνεφέρθη εἰς τό θέμα: «Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΥ ΕΝ ΑΓΙΩ ΟΡΕΙ ΚΑΙ Η ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΙΣ ΤΟΥ»

6. 'Ο Αἰδεσιμώτατος π. Ἀθανάσιος Ἀθανασιάδης ἀνεφέρθη εἰς τό θέμα: «Η ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΔΙΑΠΟΙΜΑΝΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΩΣ ΥΓΙΗΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΥ»

7. 'Ο Ἐκπαιδευτικός κ. Παναγιώτης Ἡλιόπουλος, τό θέμα: «ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΟΥΝ ΤΗΝ ΠΑΝΑΙΡΕΣΙΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΥ»

Γ' Μέρος: Ἐκκλησία Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος καί Οἰκουμενισμός

8. 'Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀχαΐας καί πάσης Πελοποννήσου κ. Καλλίνικος, ἀνέπτυξε τό θέμα: «ΑΙ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΞΑΠΛΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΠΟΙΜΑΝΣΙΝ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. - ΑΜΕΣΗ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗ ΜΕΡΙΜΝΑ ΠΡΟΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΙΝ ΤΩΝ»

9. 'Ο Αἰδεσιμώτατος π. Νικόλαος Δημαρᾶς, ἀνέπτυξε τό θέμα: «Η ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΠΑΝΑΙΡΕΣΕΩΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΥ»

10. 'Ο Τακτικός Καθηγητής εἰς τό Πανεπιστήμιο Πατρῶν κ. Πέτρος Κουτσοῦκος (φωτ. 3) ἀνέπτυξε τό θέμα: «ΤΟ ΣΧΙΣΜΑ ΤΟΥ 1924 ΚΑΙ ΤΟ ΕΝΑΠΟΜΕΙΝΑΝ ΛΕΙΜΜΑ» ΕΥΕΡΓΕΣΙΑ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΝ, ΑΝΑΧΩΜΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΥ»

11. Ἡ Ἐπίκουρος Καθηγήτρια Α.Π.Θ. κ. Ἰφιγένεια Καμτσιῶτου ἀνέπτυξε τό θέμα: «Η ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΙΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ ΥΠΟ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ»

12. 'Ο Πανοσιολογιώτος Ἀρχιμανδρίτης π. Χριστόδουλος Καραΐσκος (φωτ. 4) τό θέμα: «ΥΓΙΕΙΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΦΑΤΟΝ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ»

Ἡ ἡμερίς εἶχεν ἀπόλυτον ἐπιτυχίαν καθὼς ἑκατοντάδες εὐσεβεῖς χριστιανοί ὠφελήθησαν ἀπό τὰς ἐμπεριστατωμέναις ὁμιλίαις, τὰς ὁποίας εὐελπιστοῦμε νά ἴδωμεν τετυπωμένας εἰς ἓνα τόμον.

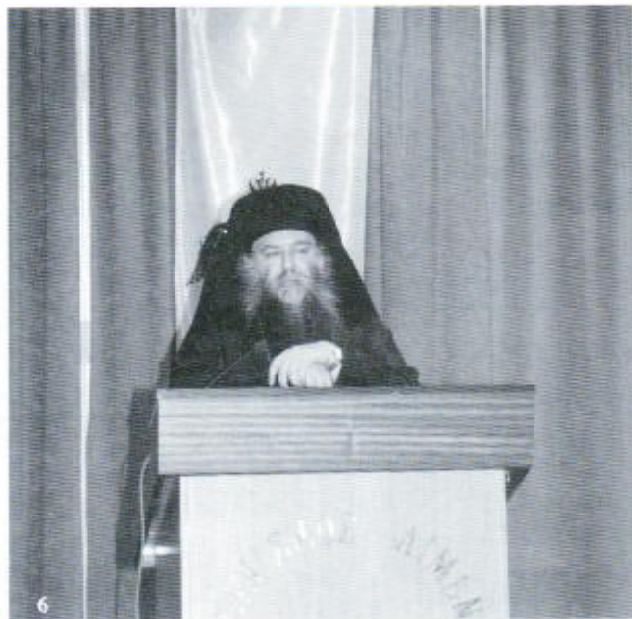

Ἡ Ἐκδήλωσις ἐν Πειραιεῖ

Τήν Τετάρτην 28-4/11-5-2005 εἰς τήν αἴθουσαν τοῦ Ο.Λ.Π. καί περί ὥραν 18.30 ἔλαβε χώραν ἡ ἡμερίς ἡ ὁποία διωργανώθη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας μας διὰ τό θέμα τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καί ἰδίως διὰ τήν ΑΛΛΟΙΩΣΙΝ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΜΑΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΟΣ. Ἡ Ἐκδήλωσις εἶχε μεγάλην ἐπιτυχίαν παρά τό γεγονός, ὅτι τὰ μέσα μαζικῆς συγκοινωνίας ἀπεργοῦσαν.

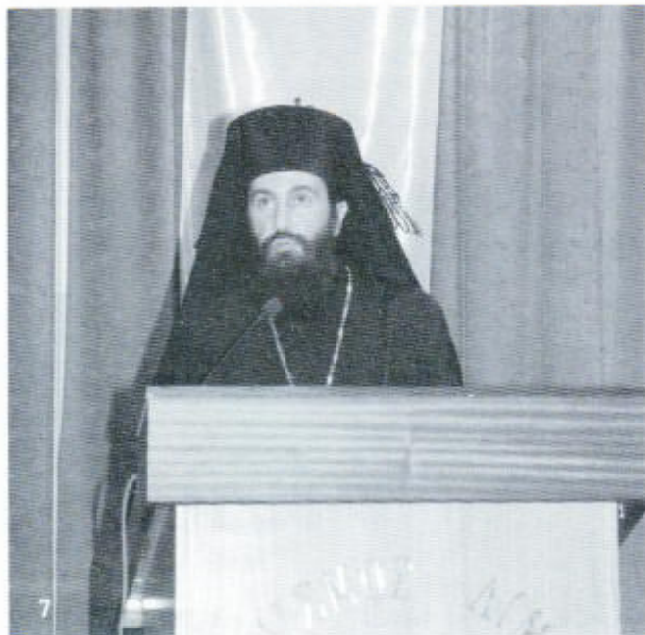
Τήν ἑναρξιν τῆς ἐκδηλώσεως ἐκήρυξεν ὁ οἰκείος Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμίνος

κ. Γερώντιος (φωτ. 5). Πρώτος ομιλητής ἦτο ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀμερικῆς κ. Παῦλος (φωτ. 6), ὁ ὁποῖος ἦλθεν ἐπὶ τούτου εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ὁ ὁποῖος ἀνεφέρθη εἰς τό θέμα: «Ὁ Οἰκουμενισμός ὡς ἄρνησις τῆς καθολικότητος καὶ μοναδικότητος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας». Ἐν συνεχείᾳ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος (φωτ. 7), ἀνέλυσε τό θέμα «Ἰσλαμική πρόσκλησις μέ ...ἐλληνικάς εὐλογίας».

Ἀκολουθῶς ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Μαραθῶνος κ. Φωτίου γραπτὸν μῆνυμα ἀπὸ τὴν Ἱ. Μονὴ Ἑσφιγμένου ἀναφερόμενον εἰς τὰς διώξεις τὰς ὁποίας ὑφίσταται ἀπὸ τοὺς Οἰκουμενιστάς.

Τὴν ἐκδήλωσιν ἐπιλόγησεν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος ὁ ὁποῖος εἶπε τὰ ἑξῆς:

Εὐσεβὴς ὁμήγυρις.

Περιοῦσιε Λαέ τοῦ Κυρίου ὁ φρυκτωρῶν ἐπὶ τῶν τετιμημένων ἐπάλξεων τῆς Ἀγίας Ὁρθοδοξίας.

Χαιρετίζομεν πάντας μέ τόν ἐπινίκιον ἕμνον ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ, εὐχόμενοι ἐκ μέσης καρδίας, ὅπως πανηγυρίσωμεν εὐδοκία Θεοῦ καὶ τὴν ΑΝΑΣΤΑΣΙΝ καὶ κραταίωσιν τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἐπιλογίζοντες τὴν σήμερον ἱστορικὴν ἡμέραν τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος «**ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἐστιῶν**» καὶ κατὰ τοῦ δουρείου Ἰππου, ὁ ὁποῖος δολίως εἰσῆλθεν ἐντὸς τῶν τειχῶν τῆς Ὁρθοδοξίας, δηλαδή τοῦ Π.Σ.Ε., θέλομεν νά προσθέσωμεν ὀλίγα τινά εἰς τὰ προλεχθέντα τῶν ἐμπνευσμένων ομιλητῶν.

Ποῖον σκοπὸν ἐξυπηρετεῖ καὶ εἰς τί τελικῶς ἀποβλέπει ἡ συνεργασία τῶν λεγομένων ὀρθοδόξων μέ τὴν πανσπερμίαν τῶν αἱρέσεων τοῦ Π.Σ.Ε.

Τό ἀληθές εἶναι, ὅτι στοχεύει εἰς τὴν προώθησιν τοῦ διαθρησκειακοῦ συγκρητισμοῦ καὶ τὴν ἐπιβολὴν τῆς πανθρησκείας.

Εἰς τὴν συνεργασίαν αὐτὴν μετὰ τῆς καινοτόμου ἐκκλησίας ὁ Παῦλος βοά: «**Μὴ γίνεσθε ἑτεροζυγοῦντες ἀπίστοις. Τίς γάρ κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος; τίς δέ συμφώνησις Χριστῷ πρὸς βελίαρ;**»

Εἶναι ἐξόφθαλμος ἡ προδοσία, ἀρκεῖ νά εἴπωμεν ὅτι εἰς τό Π.Σ.Ε. ἐθεσπίσθησαν ἀντίχριστοι κανόνες, ὅπως ἡ ὁμοφυλοφιλία, ὁ λεσβιασμός, οἱ ἐκτρώσεις καὶ γενικῶς ἀνετράπη ὁλόκληρος ἡ χριστιανικὴ πίστις καὶ ἡ ἠθική.

Καὶ ὅμως θέλουν νά ἔχουν, προπαγανδιστικῶς βεβαίως, τὴν ὀνομασίαν «χριστιανοί» καὶ νά ἐπικαλοῦνται τόν «παράκλητον» νά τοὺς ἐνώσῃ! «Ἐλθέ παράκλητε» εἶναι τό ἔμβλημα τῶν! Ποῖον ὅμως Παράκλητον ἐπικαλοῦνται; Αὐτό βεβαίως γίνεται ἀντιληπτόν, ὅτι ἔδωσαν τὴν ὀνομασίαν τοῦ τρίτου προσώπου τῆς Ἀγ. Τριάδος εἰς τόν ἐωσφόρον, ὁ ὁποῖος πολεμεῖ τὴν ἀλήθειαν ὡς ψεύστης καὶ διαιρεῖ τοὺς πιστοὺς.

Εὐσεβεῖς προασπισταὶ καὶ ὑπέρμαχοι συνεργάται εἰς τόν ἱερόν τῆς πίστεως ἀγῶνα.

Ἄς ἀναφωνήσωμεν στεντοριῶς τόν Ἀρχαγγελικόν λόγον: «**Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου.**»

Στῶμεν καλῶς κατὰ τὴν τάξιν τῆς Ἐκκλησίας, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν Πατέρων, ἐν εὐσεβείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ.

Στῶμεν μετὰ φόβου, ἵνα μὴ ἐκπέσωμεν τῆς τιμῆς, πού ἡξιώθημεν παρά Θεοῦ, ἀνήκοντες εἰς τό υγιές κλίμα τῆς Ἐκκλησίας. Εἶναι προνόμιον καί δωρεά τοῦ Θεοῦ εἰς ἡμᾶς, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, ὁ ἀγὼν ὑπὲρ τῆς ἀνοθεύτου Ὁρθοδοξίας. Εἶναι ἀγὼν «ὑπὲρ βωμῶν καί ἐστιῶν» κατὰ τοὺς ἀρχαίους σοφούς. Δέν ἀφορᾷ μόνον τὴν ἀλλαγὴν τοῦ ἡμερολογίου, ἀλλὰ τό συνολόν τῆς ἀκριβοῦς πίστεως.

Ὁ μακαριστός π. Ἰουστίνος Πόποβιτς χαρακτηρίζει τὴν συνεργασίαν καί συμπροσευχὴν εἰς τό Π.Σ.Ε. «δουλικόν ἐξευτελισμόν.»

Δηλώνουν οἱ νεοημερολογῖται οἰκουμενισταί, ὅτι ἀποτελεῖ τιμὴν διὰ τὴν χώραν μας ἡ συνεδρίασις τοῦ ἀντιχρίστου Π.Σ.Ε. καί ὅτι διὰ τῆς προσεγγίσεως μετὰ τῶν αἰρετικῶν δίδεται ἡ εὐκαιρία νά φωτισθοῦν εἰς τὴν ὀρθόδοξον διδασκαλίαν.

Ἀλήθεια;

Ἡ πονηρά ἀλεπού ἀλλάσσει τρόπους ἀπό τό κυνήγιόν της; Πόσους αἰρετικούς μέχρι σήμερον ἔκαναν ὀρθοδόξους; Ἀντιθέτως, πόσοι ὀρθόδοξοι ἔχασαν τὴν πίστιν τους μέ τά καμώματα Βαρθολομαίου - Χριστοδούλου;

Ἀποδείξει; Τὴν ἐπομένην Κυριακὴν τῆς κηδείας τοῦ Πάπα ὁ κ. Χριστόδουλος λειτουργῶν εἰς τὴν Χρυσοσπηλιώτισσαν ἀφιέρωσε τό κήρυγμα εἰς τὸν ὕμνον τοῦ πρό ὀλίγον ἀποθανόντος Πάπα. Ὁ νὰός κατάμεστος. Οἱ ἐκκλησιαζόμενοι ἤκουον χωρίς οὐδεμιᾶς διαμαρτυρίας. Συμπέρασμα; Ἐκῶναν οἱ ποιμένες τὸν λαόν στὰ μέτρα τους καί ἐβεβαιώθησαν ὅτι δέν ὑπάρχει φόβος ἀποτερίξεως, διότι κυριαρχεῖ σήμερον τό πνεῦμα κλήρου καί λαοῦ των «καλλίτερα ἐντός τῆς Ἐκκλησίας μέ οἶον-δήποτε κόστος ἐκπορθήσεως τῆς Ὁρθοδοξίας καί τῆς ἡθικῆς, παρά ἐκτός Ἐκκλησίας».

Ὅμως, ὁ προφήτης Δαβὶδ τοὺς κεραυνοβολεῖ εἰς τό ψαλτήριον λέγων: **«Ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων καί μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ καθήσω».**

Εἰς τὴν πανοῦργον ὡς ἀνωτέρω ἰδεολογίαν των ἔχουν ἀντιμάχους καί τοὺς Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας μας ἐντελλομένους μακράν ἀπὸ τοὺς αἰρετικούς καί παπικούς ὡς ἀπὸ ὄψεως. Τὴν δέ πίστιν ἡμῶν τηρητέαν ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ ἀμίαντον καί ἀνόθευτον, ἀποκήρυξιν δέ καί ἀποτείσχισιν ἀπὸ τοῦ μιάσματος τῶν κακοδόξων.

Ἀπεναντίας ἡ Ἐκκλησία τῶν νεωτεριστῶν, θεωροῦσα ὡς ἀδελφάς ἐκκλησίας τὰς στυγεράς αἱρέσεις, ἐξισώνει Ἐαυτὴν πρὸς ταύτας καί ἀρνεῖται τὴν μοναδικότητα τῆς Ὁρθοδοξίας, ὡς

ἀποκεκαλυμμένης ἀληθείας, παραδεχομένη ὅτι δέν εἶναι ἡ ΜΙΑ ΑΓΙΑ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ, καθὼς ἐπιβάλλεται τοῦτο εἰς τό Π.Σ.Ε. ἀλλ' ὡς μία ἐκ τῶν πολλῶν αἰρετικῶν ψευδοεκκλησιῶν, δεχομένη ἐν συνεχείᾳ καί τὴν «χειροτονίαν» τῶν γυναικῶν.

Ἡ σοβαρότης τοῦ «περιφήμου» Π.Σ.Ε. ἀπεδείχθη ἀπὸ τὰ ἔκτροπα πού διεδραματίσθησαν εἰς τὴν Καμπέραν Αὐστραλίας κατὰ τὴν Ζ' γενικὴν συνέλευσίν του! Ἐντροπή διὰ τό κατάντημα τῆς ἁγιοτόκου χώρας μας διὰ τὴν συμμετοχὴν της εἰς τοιαύτας ἀθλιότητας.

Λαε τοῦ Κυρίου.

Ἡ ζοφερά εἰκὼν πού ἐπαρουσιάσαμεν εἶναι τό προοίμιον τῆς καταράτου προδοσίας τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ὑπὸ τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων. Οἱ κακῇ τῇ μοίρᾳ κατέχοντες τὰ σκῆπτρα τῆς Ἐκκλησίας, ἐντεταλμένοι τὴν σωτηρίαν τοῦ λαοῦ, ἀπεδείχθησαν ψυχοκτόνοι καί καταφρονηταί τῆς ἐκκλησιαστικῆς νομοθεσίας ὀνομάζοντες τοὺς ἱερούς κανόνας «τείχη τοῦ αἵσχους» διαχωρίζοντα τάχα τοὺς λαοὺς, δηλαδή τοὺς ὀρθοδόξους ἀπὸ τοὺς αἰρετικούς!

Καυχόμεθα ἐν Κυρίῳ, ὅτι ἀνήκομεν εἰς τό μικρόν ποίμνιον, περὶ τοῦ ὁποίου εἶπεν ὁ Κύριος: **«μὴ φοβοῦ τό μικρόν ποίμνιον, ὅτι ἡνδόκησεν ὁ Θεός δοῦναι ὑμῖν τὴν βασιλείαν».**

Ὁ «Ὁρθόδοξος Τύπος» γράφει σχετικῶς: «Εἶναι σίγουρο ὅτι ἡ διοργάνωσις τοῦ Συνεδρίου τοῦ Π.Σ.Ε. ἀποφασίστηκε χωρὶς νά ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ ἀγρυπνοῦσα συνείδησις τοῦ εὐσεβοῦς πληρώματος τοῦ μικροῦ ποιμνίου πού ἀποτελεῖ τὴν καρδίαν τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας».

Θαυμασία προβολὴ τοῦ ἀγῶνος μας ἀγαπητοί. Διότι δέν νοῆται μικρόν ποίμνιον ἡ κρατικὴ Ἐκκλησία.

Ἔργον Θεοῦ τοῦτο. Εἰ καί ἀκουσίως, ὠμολογήθη ἡ ἀλήθεια τοῦ ἀγῶνος τῶν Γνησίων Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν.

Μείνατε στερεοί εἰς τὴν πίστιν.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Μετὰ ταῦτα ἀκολούθησε ὁ πολυχρονισμός τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, ὁ ὁποῖος πατρικά εὐλόγησε τοὺς παρευρισκομένους καί οὕτως ἔληξεν ἡ ὁμολογιακὴ αὕτη ἐκδήλωσις, τὴν ὁποίαν ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των, ἐκπρόσωποι τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καί τῶν διαφόρων φορέων μετὰ τῶν ὁποίων διεκρίναμε τὸν Ὑφυπουργὸν Μεταφορῶν κ. Νεράτζην, τὸν Δήμαρχον Παια-

νίας κ. Παπακωστόπουλον, τόν Δημοτικόν Σύμβουλον Πειραιῶς κ. Σιγαλάκον τόν Δημοτικόν Σύμβουλον Πειραιῶς καί πρώην Πρόεδρον τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου κ. Κοβάτσον, τόν Νομαρχιακόν Σύμβουλον καί Πρόεδρον τῆς UNESCO Πειραιῶς καί Νήσων κ. Μαρωνίτην καί τήν Γραμματέα τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Παιανίας κ. Σταύρου (φωτ. 8). Ἐνεκρίθη δέ καί ἡ ἀκόλουθος διακήρυξις:

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ - ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Σήμερον 28-4/11-5-2005, ἅπαντες οἱ συναχθέντες εἰς τήν αἵθουσαν ἐκδηλώσεων τοῦ Ὑποκαταστήματος Λιμένος Πειραιῶς, Κληρικοί καί λαϊκοί, διακηρύσσομεν ὅτι:

α) Ἐκφράζομεν τήν ἀντίθεσίν μας διά τήν διοργάνωσιν εἰς τήν ὁρθόδοξον πατρίδα μας τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν.

β) Δηλοῦμεν, ὅτι ἡ ἀνέγερσις «Ἰσλαμικοῦ κέντρου» εἰς Παιανίαν Ἀττικῆς ἀποτελεῖ κίνδυνον διά τήν πολιτιστικήν μας ταυτότητα.

γ) Ἐκφράζομεν τήν συμπαράστασίν μας πρὸς τήν ἀγωνιζομένην Ἱ. Μονήν Ἐσφιγμένου καί τήν ἀντίθεσίν μας εἰς κάθε σχέδιον ἀπομακρύνσεως τῶν Ὁρθοδόξων ζηλωτῶν Ἀγιορειτῶν Μοναχῶν ἀπὸ τὸν φυσικόν των χώρον, ἥτοι τὸ Ἅγιον Ὄρος.

δ) Καλοῦμε τοὺς ἡγέτας τῆς πατρίδος μας νά ἀναλογισθοῦν τὰς εὐθύνas των ἔναντι τῆς Ἱστορίας καί Ἐθνους.

Τό Συνέδριον τῆς Ματαιιότητος

Γράφει ὁ Προφήτης Δαυΐδ: «οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρίου ματαιότητος καί μετὰ παρανομούντων οὐ μὴ εἰσέλθω ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων καί μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ καθίσω» (Ψαλμ. ΚΕ' 4,5). Διά τῶν λόγων αὐτῶν ὁ Προφητάνναξ «φωτογραφίζει» τό Π.Σ.Ε. Εἶναι συνέδριον ματαιότητος διότι ματαιοπονοῦν οἱ ἐκπρόσωποι τῶν διαφόρων δογμάτων νά ἀνασυστήσουν τήν Ἐκκλησίαν. Ἡ Ἐκκλησία ὑπάρχει, εἶναι ἡ ἀναλλοίωτος Ὁρθοδοξία, ἀλλά οἱ μετέχοντες εἰς τό Π.Σ.Ε. δέν ἠμποροῦν νά τήν ἴδουν.

Εἶναι ἐκκλησία πονηρευομένων, συνάθροισις ἀνθρώπων πού προσπαθοῦν νά παραπλανήσουν τόν λαόν. Εἶπον λ.χ. ὅτι δέν θά γίνουν συμπροσευχαί μεταξύ Ὁρθοδόξων καί αἰρετικῶν. Καί ὅμως ἔγιναν συμπροσευχαί καί λιτανεῖαι ἀλλά καί χοροί καί πανηγύρια, ὅπως μαρτυροῦν αἱ φωτογραφίαι ἀκολουθῶς (ἐκ τῆς ἐπισήμου ἱστοσελίδος τοῦ Π.Σ.Ε.: www.mission2005.org εἰς τήν ἐνότητα Worship=Λατρεία).

Τέλος, τό ὅτι εἶναι ἀσεβεῖς κατὰ τόν Προφητάννακτα, δηλαδή μὴ σεβόμενοι τόν ἀληθινόν Θεόν, φαίνεται ἀπὸ τόν τρόπον τῆς λατρείας τόν

ὁποῖον μετέρχονται εἰς τὰς κοινὰς λατρευτικάς των συνάξεις. Διαθέτομεν ταινίαν εἰς DVD τῆς τελετῆς λήξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Γ. Συνελεύσεως τοῦ Π.Σ.Ε. Ὅσοι θέλουν νά ἀπολαύσουν «ζωντανά» τὰ ὅσα ἔγιναν, ἅς ἐπικοινωνήσουν μετὰ τῶν γραφείων τῆς Ἱ. Συνόδου εἰς τό τηλ. 210.3828280, Φαξ: 210.3847365. Ἰδετε τὰς φωτογραφίας:

1. Ὁ κ. Χριστόδουλος ὑποδέχεται τόν Γενικόν Γραμματέα τοῦ Π.Σ.Ε. Αἰδεσιμώτατον κ. Σαμουήλ Κόμπια ὑπὸ τό βλέμμα τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καί τοῦ Μέγ. Φωτίου!

2. Οικουμενιστικός έσπερινός. Οί «Ορθόδοξοι» καί οί προτεστάντες κρατοῦν τάς χείρας ἀλλήλων καί συμπροσεύχονται.

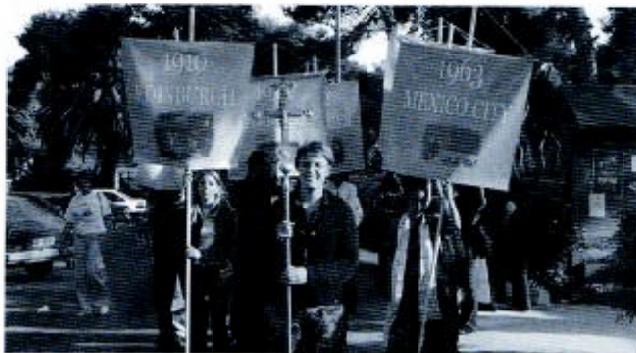
6. ...τά ὄργανα...

3. Λιτανεία. Οί οἰκουμενισταί λιτανεύουν τά... ἱερά των λάβαρα ὑπό τήν συνοδείαν κιθάρων.

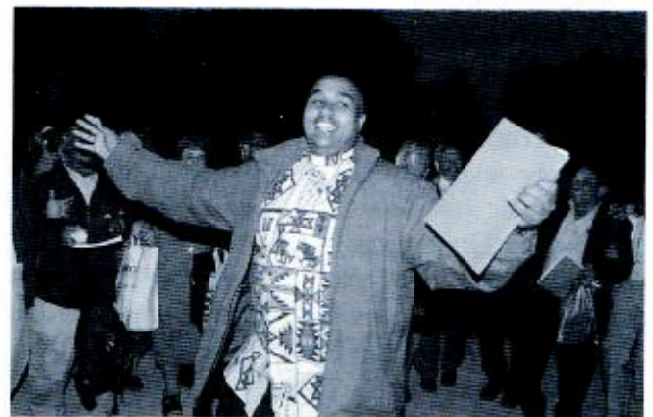
7. ...καί ὁ χορός. Ὁ εἰκονιζόμενος Ἐπίσκοπος (ὁ Νιγηρίας Ἀλέξανδρος) δέν κάνει μαθήματα παραδοσιακῶν χορῶν εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς προσκεκλημένους του! Μετέχει εἰς τήν Προτεσταντικῆς ἑμπνεύσεως «άλυσίδα τῆς ἀγάπης» καί δονεῖται ρυθμικῶς εἰς τό ἄκουσμα τοῦ ἁσματος «ἔλα ἅγιο Πνεῦμα...»!

4. Λιτανεία. Διακρίνεται εἰς τό μέσον ὁ Ὁρθόδοξος σταυρός Λιτανειῶν καί δεξιὰ μία παπαδίνα μέτ' ἐπιτραχηλίου!

5. Ὁ... αἰδεσιμώτατος κ. Σ. Κόμπια ἀναπέμπει δέησιν ὑπό τήν σκιά τῆς Ἀκροπόλεως. Ἐν συνεχείᾳ...

8. Καί ἰδοὺ! Ὑπό πνεύματος ἀγρίου καταληφθέντες οἱ σύνεδροι ἔστησαν ἐν ξέφρενον πανηγύρι μέ χορούς καί ἀλαλαγμούς, ὑπό τήν σκιά πάντοτε τῆς Ἀκροπόλεως, τοῦ συμβόλου τοῦ πολιτισμοῦ!

Ἀπό μίαν περιοδείαν

ΠΟΡΕΙΑ ΘΡΙΑΜΒΟΥ*

Εἰς τὰς 22 Ἀπριλίου τρέχοντος ἔτους ὁ Πανιερώτατος ἡμῶν Πρόεδρος, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερατικοῦ του Γραμματέως Πανοσιολογιώτατου Ἀρχιμανδρίτου κ. Καλλιοπίου Γιαννακοπούλου, ἐπραγματοποίησε μίαν μεγαλειώδη πορείαν ἀνά τὰ παραρτήματα Ἀνατολικῆς Μακεδονίας.

Οὔτε ἡ ἡλικία, οὔτε αἱ ταλαιπωρίαι τοῦ ταξειδίου, οὔτε τὸ βάρος τῶν εὐθυνῶν, ἠμπόδισαν τὸν Ἅγιον Πρόεδρον νὰ ἐπικοινωνήσῃ μετὰ τῶν ἀδελφῶν τῶν περιοχῶν ἐκείνων. Ἀξίζει τὸν κόπον νὰ παρακολουθήσωμεν νοερῶς τὸ ὑπέροχον αὐτὸ δρομολόγιον, τὴν θαυμασίαν αὐτὴν πορείαν τοῦ θριάμβου.

Τὸ ἀεροπλάνον προσγειώνεται ὁμαλῶς εἰς τὸ ἀεροδρόμιον Δράμας. Ψυχές γεμάτες σεβασμὸ καὶ ἱερὰ νοσταλγία ἀναμένουν, θὰ μπορούσε κανεὶς νὰ διακρίνῃ στὰ μάτια τοὺς δάκρυα χαράς. Εἶναι τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ παραρτήματος, πού μέ βαθυτάτη συγκίνησι ὑποδέχεται τὸν παλαίμαχον Ἠγέτην τοῦ εὐγενεστέρου Ἀγῶνος τῆς Ἱστορίας. Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας δι' αὐτοκινήτου ὁ Ἅγ. Πρόεδρος, συνοδευόμενος καὶ ἀπὸ ἐκπροσώπους τοῦ Δ.Σ. Δράμας μεταβαίνει εἰς τὸ γραφικὸν χωρίον τῆς Ἐπαρχίας Σερρῶν, τὸ Ἅγιον Πνεῦμα Σερρῶν.

Σύσσωμον τὸ χωρίον ἀναμένει! Ἐπὶ κεφαλῇς εὐρίσκεται ὁ ἱερεὺς, αἰδεσιμώτατος Στυλιανὸς Μουσᾶς, πλαισιούμενος ἀπὸ τὸ Δ.Σ. τῆς Κοινότητος.

Οἱ κώδωνες τῶν Ἐκκλησιῶν ἤχουν χαρμολύπη καὶ ἡ πλατεία τῆς κωμοπόλεως εὐρίσκεται εἰς πανηγυρικὸν συναγεμνόν.

Μέσα εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγ. Γεωργίου, ἀσφυκτικῶς πεπληρωμένον, ἐτελέσθη πανηγυρικός Ἐπερινός, ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τοῦ Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου. Θεωροῦν ἀφάνταστον εὐτυχίαν καὶ δῶρον τοῦ οὐρανοῦ τὴν παρουσίαν τοῦ Ἁγ. Προέδρου. Τὴν ἄλλην ἡμέραν «ἡ ῥοδοδάκτυλος Ἥως» ἀφυπνίζει τοὺς εὐλαβεῖς κατοίκους τῆς κωμοπόλεως ὑπὸ τοὺς πανηγυρικοὺς ἤχους τῶν ἐκκλησιαστικῶν κωδῶνων, οἵτινες μέ τὸ ἄρωμα τῆς ἀνοίξε-

ως, ἀπηχοῦν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ὡς γλυκύφθογγος μουσικῇ ἀγγέλων.

Καὶ πράγματι ἄγγελοι εὐτυχίας ἀφύπνισαν τοὺς κατοίκους, διὰ νὰ τοὺς ὀδηγήσουν εἰς παραδεισιακὸν περιβάλλον, εἰς πνευματικὴν πανδαισίαν, παρατεθιμένην πρὸς τιμὴν τοῦ «γλυκυτάτου ἕαρος» τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.

Εἰς τὴν κατανυκτικὴν αὐτὴν σύναξιν καταφθάνουν 5 λεωφορεῖα πλήρη ἀδελφῶν ἐκ τῶν Σερρῶν καὶ 1 ἐκ τῆς Δράμας. Πρὸς τὸ πλῆθος τῶν ἐκκλησιασθέντων, ὡμίλησε ὁ λειτουργήσας Πανιερώτατος Πρόεδρος. Ὁ λόγος, λόγος περὶ πίστεως, καὶ ἡ λαμπρὰ λειτουργία, ἀνεβίβασαν ἅπαντας εἰς τὰ ὑψηλότερα ἐπίπεδα οὐρανοῦ μεγαλείου, ὥστε μετὰ τὸ τέλος τῆς πρωτοφανοῦς αὐτῆς πανηγύρεως ὅλοι δακρυσμένοι νὰ ἐρωτοῦν: Εἰς Ἐκκλησίαν ἐπίγειον εὐρίσκόμεθα, ἢ εἰς τὸν Οὐρανόν;

Πρὸς τὸν Ἅγιον Πρόεδρον, παραμείναντα ὁλόκληρον τὴν ἡμέραν πλησίον τῶν ἀδελφῶν, διεβίβασε τὰ σέβη ὁ ὑποδιοικητὴς Σερρῶν ἐξ ὀνόματος τῶν ἀρχῶν τῆς κωμοπόλεως καὶ τῶν Σερρῶν.

Τὴν ἐπομένην τὸ Παράρτημα τῶν Σερρῶν μέ ἐπὶ κεφαλῇς τὸν Ἐφημέριον τῶν Πανοσιώτατων Ἱερομ. Ἰλαρίωνα καὶ τὸν Πρόεδρον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου κ. Ἰωάννην Ἠλιάδην ἀπολαμβάνει τὴν εὐτυχίαν τῆς παρουσίας τοῦ Ἁγίου Προέδρου. Χοροστατεῖ εἰς τὴν κοσμοβριθὴ Ἐκκλησίαν τοῦ Παραρτήματος καὶ ἐνθουσιάζει τοὺς πάντας μέ τὸν λόγον του. Ὅλων οἱ ὀφθαλμοὶ εἶναι ἐστραμμένοι πρὸς τὸν τετιμημένον αὐτόν Ὀλυμπον τῆς Ὁρθοδοξίας. Ὁ Πανιερώτατος ἐπεσκέφθη τὸν Ἐπίσκοπον τῆς Ἐπαρχίας, μεθ' οὗ λίαν φιλοφρόνως συνωμίλησεν.

Εἰς τὴν Δράμαν ἀνέμενον ἐκπρόσωποι τῶν παραρτημάτων Καβάλας, Ἀμισσιανῶν Καβάλας, Ἁγ. Ἀθανασίου, Μεσορόπης Παγγαίου.

Τὴν Κυριακὴν τὸ πρῶν ὁ Ναός τῆς Δράμας, ὁ τιμώμενος ἐπ' ὀνόματι τοῦ πρωταθλητοῦ τῆς ὀρθοδοξίας, Ἁγ. Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ, εἶναι γεμάτος ἀπὸ ἐνθουσιῶντα πλῆθη. Ἡ ἀρχιερατικὴ λειτουργία τοῦ Ἁγ. Προέδρου πλαισιουμένου ὑπὸ τῶν Ἱερέων κ.κ. Καλλιοπίου, Ἀμβροσίου, Χαραλάμπους, Ἀνδρέου, Νικολάου καὶ Ἰωάννου, προσδίδουν ἀφάνταστον λα-

* Ἡ Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας ἀριθ. φύλλου 208/23-5-1955

μπρότητα, ὁ δὲ λόγος του προκαλεῖ τὰς ἱεράς καὶ ἀγίας ἐκείνας δονήσεις πού συμβαίνουν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀγωνιστῶν, ὅταν αὐταὶ ἀναρριχίζονται ἀπὸ τὸ ὑψηλὸν καὶ ἀκατάβλητον φρόνημα τοῦ Ἠγέτου. Ὁ ἐνθουσιασμός αὐτός μετεδόθη καὶ εἰς τὴν ὑπόλοιπον κοινωνίαν τῆς Δράμας, ὥστε αἱ τοπικαὶ ἐφημερίδες νὰ ἀναγράφουν καὶ εὐμενῇ σχόλια καὶ τὸ πρόγραμμα τῆς περιοδείας τοῦ Ἀγ. Προέδρου.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς ὁ ἅγιος Πρόεδρος ἡμῶν μετὰ τῆς συνοδείας του ἐπισκέπτεται τὸν ἔτερον ἐφημεριακὸν Ἱ. Ναὸν τῶν Γ.Ο.Χ. Δράμας ἁγ. Τριῶν Ἱεραρχῶν, ὅπου εἰς τὴν θύραν του τὸν ὑποδέχονται ὁ ἀναπληρῶν τὸν Ἐφημέριον του Αἰδεσιμώτατος ἱερεὺς π. Χαλαμπός μετὰ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ναοῦ. Ἐν συνεχείᾳ τὸ Δ.Σ. Καβάλας συνοδεύει τὸν Ἀγ. Πρόεδρον διὰ τὴν πόλιν των ὑπὸ τὰς εὐχὰς καὶ τὰ κατευόδια τῶν Δραμινῶν.

Εἰς τοὺς Φιλίππους ὁ Ἅγιος Πρόεδρος ἐπεσκέφη τὴν φυλακὴν τοῦ Ἀπ. Παύλου. Ὁ πολλάκις δὲ λαβὼν πείραν δεσμῶν καὶ φυλακῆς διὰ τὴν Ὁρθοδοξίαν, ἀναπολεῖ μετὰ συγκινήσεως τὸν μέγαν Δεσμώτην τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἀπὸ τοὺς ἀγῶνας καὶ τὸ θάρρος τοῦ ὁποίου ἀντλεῖ καὶ ἦντλησε σθένος καὶ καρτερικότητα, διὰ τὴν συνέχισιν τοῦ ἔργου τῆς Δαμασκοῦ. Εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἀγ. Δημητρίου τοῦ Παραρτήματος Καβάλας, ὁ Ἠγέτης ἐπικοινωνεῖ μὲ τὸ ποιμνιον τῆς Ἐπαρχίας. Τὸν προσφωνεῖ ὁ ἀδελφός κ. Ἀχιλλεύς Δημητριάδης καὶ ἐκεῖνος ὁμιλεῖ μὲ ἐνθουσιασμόν πρὸς τὸ πλῆθος. Ἐπεσκέφθη καὶ τὸν ἐπίσκοπον τῆς Ἐπαρχίας.

Ὁ ἐπίλογος τῆς θριαμβευτικῆς αὐτῆς περιοδείας λαμβάνει χώραν εἰς τὴν γραφικὴν κωμόπολιν τοῦ Παγγαίου Μεσορρόπην. Εἰς τὴν ἡρωϊκὴν αὐτὴν κοιτίδα τῶν ὡραίων τῆς Ὁρθοδοξίας ἀγώνων ἀναμένει τὸν Ἅγιον Πρόεδρον πάνδημος ὑποδοχὴ μὲ ἐπικεφαλῆς, ἐκτὸς τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ παραρτήματος, καὶ τὸν πρόεδρον τῆς Κοινότητος. Οἱ πάντες ἔκλαιον ἀπὸ ἱερὰν συγκίνησιν. Ὁ Ἅγιος Πρόεδρος παρ' ὅλην τὴν κόπωσιν, ἀναζωογονηθεὶς καὶ μεταβάς εἰς

τὸν Ἱερὸν Ναὸν, πραγματικῶς μεγαλοπρεπῶς τελεῖ πανηγυρικὸν ἔσπερινόν μετὰ λαμπρὰς ὁμιλίας. Τὴν ἄλλην ἡμέραν τελεῖ Ἀρχιερατικὴ λειτουργία συλλειτουργήσας μετὰ τῶν ἀγωνιστῶν τῆς Ὁρθοδοξίας Αἰδес. ἱερέων κ.κ. Νικολάου Ἀλεξανδρίδου καὶ Μιχ. Σαββοπούλου. Παρ' ὅλον δὲ ὅτι ἦτο Δευτέρα ἅπαντες ἐγκατέλειψαν τὰς ἐργασίας των διὰ νὰ παρακολουθήσουν τὴν ἱερὰν καὶ κατανυκτικὴν αὐτὴν μυσταγωγίαν. Τὰ συναισθήματα τῶν εὐγενικῶν κατοίκων τῆς Μεσορρόπης ὑπερβαίνουν τὴν δυνατότητα

περιγραφῆς. Ἀλλὰ καὶ ὁ πατρικὸς ἐνθουσιασμός τοῦ Πανιερωτάτου πρωτοφανής. Τὰ συναισθήματα αὐτὰ ὑπῆρξαν τὸ εὐγενέστερον ἀντιστάθμισμα τῶν κόπων του.

Μετὰ τὸ γεῦμα ἐπεσκέφθη κατ' οἶκον τοὺς περισσότερους ἀδελφούς.

Τρίτῃ πρωΐ ὁ ἐκλεκτός ἀδελφός κ. Ἀχιλλεύς Θεοδωρίδης μὲ πολυτελέστατον αὐτοκίνητον παραλαμβάνει τὸν Ἅγιον Πρόεδρον διὰ τὸ αεροδρόμιον Καβάλας, ὅπου ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων ἐπανέρχεται εἰς τὰς Ἀθήνας.

Ἡ περιοδεία αὐτή, πλουσία ὄντως εἰς καρπούς, ἀπέδειξε τὴν δύναμιν, πού σφίζει εἰς τὰ στήθη ὅλων.

Ἄξιοι συγχαρητηρίων διὰ τὴν ὁλόθερμον ὑποδοχὴν εἶναι οἱ ἐφημέριοι τῶν παραρτημάτων μας Σερρῶν Πανος. ἱερομ. Ἰλαρίων, Ἀγ. Πνεύματος Σερρῶν Αἰδεσιμ.

κ. Στυλιανός Μουσάς, Δράμας Αἰδεσιμ. κ. Ἀνδρέας (ἀναπληρῶν τὸν ἀπουσιάζοντα ἐφημ. Ἀρχιμ. Γαβριήλ) Καβάλας, Πανος. Ἀρχιμ. Ἀμβρόσιος, Μεσορρόπης Αἰδεσιμ. Νικόλαος καὶ Ποταμιάς Θάσου Αἰδεσ. κ. Μιχαὴλ Σαββόπουλος. Ἐπίσης ἄξιοι συγχαρητηρίων εἶναι καὶ οἱ πρόεδροι τῶν Παραρτημάτων, κ.κ. Ἰωάν. Ἡλιάδης, Αὐγ. Ἡλιάδης, Παναγ. Δημήδης, Ἀθαν. Κόντας, Νικ. Ν. Στεφανίδης.

Συγχαίρομεν τὰ Παραρτήματα διὰ τὴν εὐψυχίαν των καὶ ὁμολογοῦμεν ἀπὸ τῆς στήλης αὐτῆς, ὅτι οἱ πρόμαχοι τοῦ ἀγῶνος εἶναι οἱ ὁμόφρονες ἀδελφοὶ τῶν Ἑλληνικῶν ἐπαρχιῶν, οἵτινες διαφυλάσσουν ἀγνότερον τὸν θησαυρὸν τῆς ἀμωμήτου πίστεώς μας.

Μέ ἀπαστράπτουσαν τὴν χαρὰν καὶ τὴν συγκίνησιν ζωγραφισμένη εἰς τὰ πρόσωπά των, περιστοιχίζον εὐτυχεῖς τὸν πάλλευκον Ἠγέτην των ὁ πολυπαθὴς κληρὸς καὶ λαὸς τῆς Κωμοπόλεως Ἀγ. Πνεύματος Σερρῶν.

Εὐλαβές ἀφιέρωμα μνήμης

**Ὁ Μακαριστός Πρωθιεράρχης τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος
κυρός Χρυσόστομος**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου)

Προικισμένος μέ ισχυράν ἀντίληψιν ἀλλά καί ἀμετάκλητον θέλησιν νά σπουδάσῃ, ἀφιερώθη ὁλοψύχως εἰς τήν μελέτην τῆς Ἱερᾶς Ἐπιστήμης ἀριστεύων πάντοτε. Αἱ νεανικαί διασκεδάσεις ἦσαν ἄγνωστοι διά τόν νεανίαν. Ὑπέταξε τά πάντα εἰς τήν δύναμιν τοῦ χαρακτήρος καί ἀπό τῆς ἡφαιστιώδους καί ἀκαταστάτου αὐτῆς ἡλικίας ἀπελάμβανε ἤδη τās ριγηλὰς ἡδονὰς τοῦ πνεύματος. Ἡ ἀριστοκρατία ὅμως αὐτῇ τοῦ πνεύματος ἀντί νά καλλιεργήσῃ μίαν ἔπαρσιν καί ἕναν ἐωσφορικόν ἐγωϊσμόν, ἀπ' ἐναντίας τόν ἐκόσμησε μέ μίαν ἀσκητικὴν ἀπλότητα καί ταπεινώσιν. Οὕτω φοιτητῆς ὢν, δέν ἐδυσκολεύθη νά ὑπηρετῇ ὡς οἰκόσιτος ὑπηρετῆς εἰς τήν οἰκίαν τοῦ τότε Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς Κωνσταντίνου Παρίση, προκειμένου νά ἐξοικονομῇ τά ἔξοδά του. Διά τοῦ τρόπου αὐτοῦ ἀπέκτησε τήν εὐχέρειαν νά στέλλῃ καί χρήματα εἰς τοὺς οἰκείους του, ἀντί νά γίνεται ἐνοχλητικὸς ἀπαιτῶν ἀπὸ αὐτοῦς, ὡς συνήθως κάνουν οἱ φοιτηταί, ἐξανεμίζοντες τās πενιχράς οἰκιακάς οἰκονομίας.

Σπουδαστῆς ὢν χειροτονεῖται διάκονος καί τόν Ἰούλιο τοῦ 1901 ἔλαβε τό πτυχίον του ἐπὶ τῆς Β' Πατριαρχείας Ἰωακείμ Γ'. Ἡ ἐπὶ πτυχίῳ διατριβή του ἔφερε τόν τίτλο «Ἡ Ὁρθοδοξία Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως», διορίζεται δέ ἱεροκλήρυξ Πανόρμου. Εἰς Πάνορμον οἱ θόλοι τῶν Ἐκκλησιῶν ἀντήχησαν ἀπὸ τās ὑπερόχους ὁμιλίας του καί ἡγαπήθη ἀπὸ

Ὁ Μακαριστός Ἱεράρχης
Χρυσόστομος ὡς Διάκονος.

τόν κόσμον. Ἦταν δεινότατος ὁμιλητῆς καί πολλές ὁμιλίες του ἐφιλοξένησε τό τότε ἐπίσημον Πατριαρχικόν δημοσιογραφικόν ὄργανον «Ἐκκλησιαστική ἀλήθεια» (ἴδε ἔτος 1906 σελ. 585).

Ἐπανελθὼν εἰς Κωνσταντινούπολιν, διετέλεσε τριτεύων Διάκονος τῶν Πατριαρχείων.

Τήν 31ην Ἰουλίου 1908 ἡμέρα Πέμπτη ἡ Πατριαρχική Ἱερά Σύνοδος διά ψήφων κανονικῶν τόν ἀνέδειξε Μητροπολίτη Ἰμβρου. Οὕτω τό Σάββατον 5 Αὐγούστου 1908 ἐχειροτονήθη Πρεσβύτερος ὑπὸ τοῦ Συνοδικοῦ Μητροπολίτου Σερβίων καί Κοζάνης Κωνσταντίνου. Τήν δέ ἐπομένη 6ην Αὐγούστου ἡμέρα Κυριακή εὐχέλαια τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος χειροτονήθηκε Μητροπολίτης Ἰμβρου ὑπὸ τῶν Συνοδικῶν Μη-

τροπολιτῶν Σερβίων καί Κοζάνης, Κυζίκου, Νικοπόλεως καί Λέρου. Μετά τέσσαρα ἔτη θεοφιλοῦς ποιμαντορίας μετετέθη τήν 28ην Ἰουλίου 1912 στήν Ἱερά Μητρόπολιν Πελαγονίας (Μοναστηρίου). Τότε ἡ πόλις λόγῳ τῶν Βαλκανικῶν Πολέμων ἐγίνε στόχος σφοδρῶν βομβαρδισμῶν. Καθ' ἐκάστην οἱ νεκροί ἦσαν πολλοί καί ὁ φόβος ἐκ τῶν βομβαρδισμῶν τοσοῦτος, ὥστε οἱ ἱερεῖς νά μὴ ἔχουν τό θάρρος νά τοὺς θάπτουν. Ὁ ἐπίσκοπος ὁ ἴδιος παρέμενε πλησίον τῶν νεκρῶν, δίδων θάρρος εἰς τοὺς ἱερεῖς. Εἶχε δέ συνεργάτην τόν μετέπειτα Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως Ἀθηναγόραν. Ἡ προσήλωσίς του πρὸς τό καθῆκον ἦτο τοιαύτη, ὥστε νά μὴ κατέρχεται εἰς τό καταφύγιον κατὰ τοὺς ἐπικινδύνους βομβαρδισμούς.

(Συνεχίζεται)

ΤΗΝ ΔΙΑΚΟΝΙΑΝ ΣΟΥ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΟΝ

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Με λαμπρότητα εωρτάσθηκε εις τούς Ἱ. Ναούς τῆς μαρτυρικῆς Ἐκκλησίας μας ἡ κοσμοσωτήριος εορτή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου. Ἐπίκεντρο τοῦ λαμπροῦ εορτασμοῦ ὑπῆρξαν οἱ πανηγυρίζοντες ἱεροὶ Ναοί, οἱ ὁποῖοι ἀνεδείχθησαν πόλοι ἑλξεως τῶν φιλοχρίστων χριστιανῶν. Εἰς τὴν ἀειθαλῆ ἐνορία τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Χαλκίδος τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν ὡς καὶ τῆς λιτανεύσεως τῆς Ἱερᾶς εἰκόνης προέστη ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας κ. Ἰουστίνος συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Μαραθῶνος κ. Φωτίου καὶ τοῦ Ἱεροῦ κλήρου. (φωτ. 1)

Εἰς τὸν παλαίφατον ἱερόν Ναόν Εὐαγγελιστρίας Καραβᾶ Πειραιῶς ἡ προσέλευσις τῶν πιστῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας μας ὑπῆρξε ἐντυπωσιακὴ ἐνῷ τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν προέστη ὁ οἰκείος Μητροπολίτης Σεβασμιώτατος Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερόντιος. (φωτ. 2)

Ὅμοίως πανηγύρισαν καὶ οἱ ὁμώνυμοι ἱεροὶ ναοὶ Θηβῶν, Καβάλας, Κέρτεζης, Λουτρακίου, Ζευγολατιοῦ καὶ Σαλαμίνας. Εἰς τὸν εορτασμόν τῶν ἱερῶν ναῶν Θηβῶν καὶ Καβάλας προέστησαν ἀντιστοίχως ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος καὶ ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος.

ΕΚΔΗΜΙΑΙ

Παπα-Ματθαῖος Ράπτης. Ἐμόνασεν εἰς τὴν Καλύβην Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου τῆς Ἱερᾶς Σκήτεως Ἀγίας Ἀννης Ἀγ. Ὅρους. Εἰς τὸ κελλίον τοῦτο εἶχε μονάσει καὶ ὁ Ἅγιος Νικόδημος Ἀγιορείτης τὴν μνήμην τοῦ ὁποίου εορτάζον πανηγυρικῶς εἰς τὴν ὡς ἄνω καλύβην. Ὁ Μακαριστός π. Ματθαῖος προήρχετο ἀπὸ τὴν Ἱ. Μονὴ Μεταμορφώσεως Σωτήρος Κουβαρά. Ὑπῆρξε διακεκριμένος Πνευματικὸς καὶ κατέλιπε μνήμην ἀγαθοῦ Λευΐτου. Ἐκοιμήθη εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Ἐσφιγμένου, ὅπου δρῆκε περίθαλψιν εἰς τὴν δύσιν τοῦ βίου του.

Γέρων Παχώμιος. Ἐγεννήθη ἐν Λεβαδείᾳ τὸ 1908. Τὸ 1928 μετέβη εἰς Ἅγιον Ὅρος καὶ ἐμόνασεν εἰς τὴν καλύβην Κοιμ. Θεοτόκου τῆς Ἱ. Σκήτεως Ἀγ. Ἀννης ἀπὸ τὸν Γέροντα Χαράλαμπον. Τὸ 1948 ὑπῆρξεν ἐπὶ ἐν ἔτος συνασκητῆς τοῦ ἀειμνήστου Μοναχοῦ π. Μάρκου Χανιώτου εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Γοργοπηκόου Πέτα Κερατέας. Τὸ 1949 ἀνήγειρεν τὴν Ἱ. Μονὴν Ἀγ. Ἀννης Μαρκοπούλου εἰς τὴν ὁποίαν ἐκοιμήθη πλήρης ἡμερῶν τὴν 3-3-2005.

Εἰς τὴν ὁσιωτάτην Γερόντισσα τῆς Μονῆς Μακρίναν καὶ εἰς τὴν συνοδείαν αὐτῆς ἡ «Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας» εὐχεται τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν.

*Τῶν μεταστάντων Γερόντων
ἡ μνήμη εἴη αἰωνία.*

Πρὸς Ἱερομόναχον Θεοδώρητον Μαῦρον

Ανεγνώσθη εἰς τό ὑπ' ἀριθ. 179/5/05 φύλλον τῆς «Χριστινικῆς Πορείας» Θεσ/νίκης, ἐπιστολὴ τοῦ Πανοσ/του Ἱερομονάχου Θεοδώρητου Μαύρου ἐκ Πάρου, μέ «συμβουλευτικόν» περιεχόμενον πρὸς τὴν Θρησκ. Κοινότητα Θεσ/νίκης.

Κατὰ τοῦτο: «...ἤκουσε μετὰ θλίψεως»(!) ὁ Πανοσιολογιώτατος, «νέαν προσπάθειαν τῆς Συνόδου νά ἐγγράψῃ ὅλας τὰς ἐνορίας καὶ Μονὰς στίς ἐπισκοπές της» καὶ ἐθορυβήθη. Κατέκρινε δέ καὶ τό Σύνταγμα τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἀμερικῆς διότι, «σέ περίπτωσιν ἐκκλησ. διαφωνίας τῆς ἐνορίας μέ τόν Ἐπίσκοπον» οὗτος θά ἔχη τὴν δυνατότητα νά ἐπιβάλλῃ τὴν τάξιν, κατὰ τοὺς ὁρίσμούς τῆς Ἐκκλησίας. (ἀντικανονικὸ τοῦτο;)

Συνεχίζων γράφει: «Κάτι τέτοιο ἐπιχειρεῖται (σ.σ. ἐξ ἁκοῆς καὶ τοῦτο;) καὶ στά καθ' ἡμᾶς, διὰ τὰς μὴ ἐγγεγραμμένας Ἐνορίας καὶ Μονὰς. Ἐάν αὐτὸ κατορθωθῇ, ΠΕΡΑΣΗ δηλ. ἡ θέσις τοῦ ΕΠΙΣΚΟΠΑΤΟΥ»(!) οὐαὶ καὶ ἀλοϊμόνον!... Ὁ θεολόγος νοὺς ἐβάπτισε τὴν Ἐκκλησίαν ΕΠΙΣΚΟΠΑΤΟΝ!! Καὶ Συνεχίζει. «Δέν πρέπει νά λησμονοῦμεν ποτέ, ὅτι οἱ τότε καὶ οἱ νῦν κινοῦντες τὰ νήματα τῶν προσπαθειῶν αὐτῶν εἶναι οἱ ΙΔΙΟΙ καὶ σκοπὸς τοὺς εἶναι ὁ ΙΔΙΟΣ, ἡ δημιουργία σχισμάτων ἀνεξαρτήτως τοῦ ἂν εἶναι δικαιολογημένα ἢ ὄχι. Ἀρκεῖ νά γίνουν»!.

Δέν ἀντιλαμβανόμεθα τὸν συγγραφέα καὶ καλὸν θά ἦτο νά διεσάφιζε, ποῖοι οἱ κινοῦντες τὰ τοιαῦτα νήματα; Διότι, ἐάν εἶναι ἔξω Συνοδικοί, προσάπτει τὴν μομφὴν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Ἦγεσίαν, ὅτι εἶναι ἐτεροκίνητος. Ἐάν πάλιν ἡ κίνησις εἶναι ἐκ τῶν Συνοδικῶν μελῶν, ἄρα αὐτὴ ἡ Ἦγεσία δημιουργεῖ σχίσματα «τά ὅποια θά ἐπαναληφθοῦν ἅμα τῇ ἐκδημίᾳ τοῦ νῦν Ἀρχιεπισκόπου!»

Λυπηρὰ τὰ τοιαῦτα νοσηρὰ φληναφήματα ὑπὸ «ἀγωνιστοῦ Θεολόγου»!

Παρά τὴν ἐκτίμησιν πού ἐτρέφαμεν εἰς τό πρόσωπον τοῦ π. Θεοδώρητου, θά ἠθέλαμεν νά τὸν ἐρωτήσωμεν, πού ἀνήκει ἐκκλησιαστικῶς ὡς ἱερεὺς, προκειμένου νά εἰσελθῶμεν ἐπὶ τῆς οὐσίας τῶν ἀπόψεών του, διότι δέν γνωρίζομεν ἂν ἀνήκῃ εἰς κανονικὴν Ἐκκλησίαν, ἢ εἰς σχισματικὴν, ἢ πρεσβυτεριανήν. Καὶ δέν εἶναι ἡ πρώτη φορά πού ἐξαπολύει ἐπικρίσεις συγχισμένου νοῦ καὶ κατηγορίας ἀνυποστάτους πρὸς βλάβην καὶ ποτέ ὠφέλειαν, ὡς θά ὠφελε, λόγῳ τῆς μορφώσεώς του καὶ τῆς ἀγωνιστικότητός του, ὅπως διατείνεται.

Ἀπεναντίας, διαβάζουμε στό περιοδικό του, ἄλλοτε κατηγορίας κατὰ τοῦ Κυπριανοῦ μέσῳ Ἀνδρέου τινός, ἄλλοτε ἐπαίνους ὡς τοῦ μόνου κανονικοῦ καὶ μαχίμου Ἀρχιερέως τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. κ.ο.κ.

Διαβάζουμε ἐπίσης καὶ εἰς τό περιοδικόν τοῦ π. Εὐθυμίου Μπαρδάκα συμβουλὰς τοῦ ἐν λόγῳ «Θεολόγου» πρὸς τὸν λαόν μας νά ἐκκλησιάζεται ἀνεξετάστως εἰς ὅλους τοὺς ναοὺς τῶν παλαιοημερολογιτῶν, ἀρκεῖ νά κρατοῦν τὰς 13 ἡμέρες. Δηλαδή «Ἐκκλησίας» Κυπριανοῦ, Μακαρίου, Εὐθυμίου, Νήφωνος, Μαξίμου Βαλιανάτου, Κουτρέση, Ἡσαίου, Παγκρατίου, «Ἀρχιεπισκόπου Αὐξεντίου»(!) καὶ λοιπῆς πλειάδος τῶν «ἐκλεκτῶν» σχιστῶν τοῦ χιτῶνος τοῦ Χριστοῦ (ἴσως καὶ τοῦ Τσάκου ἐάν ἔζη) διότι, «ὅλαι αἱ Σύνοδοι πάσχουν ἀπὸ τό προπατορικόν ἁμάρτημα»! (ποῖον;)

Ἐκ τῶν ὀλίγων τούτων, ζητοῦμε νά πληροφορηθοῦμε εἰς ποῖαν ἐκ τῶν ἀνωτέρω «Σύνοδον» ἀνήκει ὁ π. Θεοδώρητος;

Ἐμεῖς γνωρίζουμε ὅτι ποτὲ δέν ὑπῆρξε ἡμέτερος κληρικός, διότι καὶ τὴν χειροτονίαν τοῦ ἱερέως ἔλαβε ἐξ Ἀμερικῆς ἐκ τῆς ἰδίας Συνόδου πού ἐχειροτόνησε καὶ τὴν ἰδικὴν μας Ἱεράν Σύνοδον καὶ μένει ἀγνωστος ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον διήνυσε τόσον διάστημα.

Ἄς μᾶς εἰπῇ λοιπόν, ποῖον Ἐπίσκοπον μνημονεύει; Ἐντὸς ἢ ἐκτὸς Ἑλλάδος, ἢ κανέναν, διὰ νά γνωρίσουμε μέ ποῖον συνομιλοῦμεν.

Θά ἀνέμενε κανεὶς ἀπὸ τὸν π. Θεοδώρητον μιά καὶ ἐγκατέλειπε τό Ἅγιον Ὅρος, ἐνεργὸν συμπαράστασιν εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς Ἐκκλησίας μας καθὼς παλαιότερον ὁ π. Ἀντώνιος Μουστάκας καὶ ἄλλοι. Ἀτυχῶς, συμβαίνει τό ἀντίθετον. Ὁ ἄνθρωπος, μόνον λάθη καὶ ἀταξίας διακρίνει εἰς τὴν Ἱ. Σύνοδον καὶ τό μέγα σφάλμα κάποιου Καταστατικοῦ Χάρτου ἀνυποστάτου, ὁ ὁποῖος κατέστησε «αἰρετικὴν» τὴν Ἐκκλησίαν μας (!)

Αὐτὰ πρὸς τό παρόν διὰ τὸν π. Θεοδώρητον μέ τὴν εὐχήν: «Ἰατρέ θεράπευσον σεαυτόν» καὶ τὴν παράκλησιν πρὸς τὴν σύνταξιν τῆς ἐφημερίδος τοῦ ἀγῶνος μας «Χριστιανικὴ Πορεία» νά ἐλέγῃ πρωτίστως τὰ δημοσιεύμενα, ἂν συνάδουν πρὸς τὴν νομιμότητα καὶ τὸν πολυπαθὲ ἀγῶνα τῆς μαρτυρικῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ.

ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΟΥΣΙΩΔΗ

✓ Ἀπεβίωσεν ὁ πάπας Βοϊτύλας πρὸς μεγάλην χαράν τῶν ἐπιδόξων διαδόχων του. Εἰς τὴν κηδεῖαν παρέστησαν οἱ «Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ ἄρχοντες», καί, μεταξύ αὐτῶν οἱ κ.κ. Βαρθολομαῖος καὶ Χριστόδουλος. Γράφει ἡ «Ἐλευθεροτυπία» (9-4-2005): «Προεξάρχουσα θέση κατεῖχε καὶ ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος. Τὸ πρόγραμμα τῆς τελετῆς προέβλεπε προσευχὲς καὶ δεήσεις ἐκπροσώπων τῶν Ἀνατολικῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Ὁ κ. Βαρθολομαῖος δὲν θέλησε νὰ συμμετάσχει ἀπὸ τὴν στιγμή πού πληροφορήθηκε, ὅτι θὰ λειτουργοῦσαν οἱ Οὐνίτες. Αὐτοὶ στήν ἐλληνικὴ γλῶσσα ἔψαλαν εὐχὲς καὶ τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη». Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης δὲν φόρεσε ἄμφια καὶ ἐμφανίστηκε ντυμένος στὰ μαῦρα γιὰ νὰ μὴν ἀναμιχθεῖ, οὔτε νὰ παρεξηγηθεῖ. Ἔτσι ἐξηγοῦσαν ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖο, ἀπὸ τὴν στιγμή πού δὲν φόρεσε τὰ ἄμφια δὲν συμμετεῖχε, ἀλλὰ παρέστη στήν κηδεῖα ἑνὸς ἀδελφοῦ».

Ὡστε, λοιπόν, διὰ τοῦτο δὲν ἔλαβε μέρος εἰς τὴν κηδεῖαν καὶ ὁ κ. Βαρθολομαῖος, διότι τοῦ ἐπῆραν τὴν θέσιν οἱ Οὐνίτες! Ἦθελε νὰ κάνει ὁ ἴδιος αὐτὸ τὸ ὅποιον ἔκαναν οἱ Οὐνίτες! Ἐπειτα διαμαρτύρονται οἱ καινοτόμοι Οἰκουμενισταί, ὅταν λέγομεν εἰς αὐτοὺς ὅτι ἐξουνιτίζονται...

✓ Οἱ δημοσιογράφοι ἀδημονοῦντες ἀνέμενον τὰ σήματα καπνοῦ ἐκ τῆς καπνοδόχου τῆς Καπέλα Σιξτίνη, τοῦ παπικοῦ ναοῦ ὅπου οἱ ἔγκλειστοι Καρδινάλιοι θὰ ἐξέλεγον τὸν νέον πάπαν. Ὡσπου, ἐπιτέλους! Λευκὸς καπνὸς ἔδωσε τὸ συνταρακτικὸν νέον! Καὶ ὁ τεταγμένος Καρδινάλιος ἐπεβεβαίωσε τὸ γεγονὸς ἀναφωνῶν: «χαμπέμους πάπαμ!» Ἦτοι, «ἔχομεν πάπαν». Ἐχουν, λοιπόν, πλέον πάπαν οἱ παπικοί, διότι πῶς εἶναι νοητὸν παπισμὸς ἄνευ πάπα; Ἀλλὰ ποῖος εἶναι ὁ νέος πάπας; Ὁ Καρδινάλιος Ῥάτσιγκερ, ὁ Πρόεδρος τῆς «Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν πίστιν», ἡ ὁποία εἶναι ἡ Ἱερά Ἐξέταση μετωνομασθεῖσα. Δηλαδή, ὁ νέος πάπας ἦταν ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἱερᾶς Ἐξετάσεως! Νὰ τὸν χαίρωνται τὸν νέον των πάπαν.

✓ Ἡ ἐφημερίς «Ὁρθόδοξος Τύπος», κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας, προέβη εἰς δημοσίευσιν σειρᾶς ἄρθρων μετὰ γενικοῦ τίτλου «Παλαιὸ καὶ Νέο Ἡμερολόγιο» (Ὑγδόντα χρόνια ἀπὸ τὴ δημιουργία τοῦ ἡμερολογιακοῦ σχίσματος). Ἡ σειρά αὐτὴ τῶν ἄρθρων καλύπτει, καθ' ἡμᾶς, ὅλας σχεδὸν τὰς πτυχάς τοῦ ἡμερολογιακοῦ ζητήματος, ὡς πρώτου θήματος εἰς τὴν οἰκουμενιστικὴν πορείαν τῆς κρατούσης Ἐκκλησίας. Ἀποδεικνύει τὸ δίκαιον τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν καὶ ὑποδεικνύει τὸν ὀρθὸν τρόπον ἀντιδράσεως κλήρου καὶ λαοῦ, ὅταν οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ ἡγέτες πράγματι ἐκπίπτουν εἰς κακοδοξίας. Τὴν διακοπὴν τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας.

Τὸ γεγονὸς, ὅτι τὰ ἄρθρα ταῦτα ἐγράφησαν ἀπὸ τὸν ἔγκριτον Θεολόγον καὶ Νομομαθῆ κ. Ἀθανάσιον Σακαρέλλον, δίδει εἰς αὐτὰ ἰδιαιτέραν ἀξίαν. Καὶ τοῦτο διότι προέρχονται ἀπὸ κάποιον, ὁ ὁποῖος πρὸ εἴκοσι καὶ πλέον ἐτῶν ἀπὸ τὰς στήλας τοῦ «Ὁρθοδόξου Τύπου» εἶχε ἐπικρίνει τοὺς Γ.Ο.Χ. Κατὰ τὸ μεσολαβῆσαν χρονικὸν διάστημα ὅμως ἀντελήφθη τί πραγματικῶς συμβαίνει καὶ ἔπειτα ἀπὸ ἐνδελεχῆ μελέτην καὶ περίσκεψιν ἀπεφάσισε νὰ ἐνταχθῇ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ. Ἄρα εἰς τὰ ἄρθρα ταῦτα κατέθεσε τὸν καρπὸν πολυετοῦς μελέτης καὶ προσωπικῶν βιωμάτων.

Τὰ ἄρθρα ταῦτα, συγκεντρούμενα εἰς ἓν ἔργον ἀποτελοῦν μίαν μοναδικὴν ἐμπεριστατωμένην πραγματείαν διὰ τὸ ἡμερολογιακὸν ζήτημα. Συγχαίρομεν τὸν συγγραψαντα καὶ εὐχόμεθα νὰ ἴδωμεν τὸ ἔργον τοῦτο ἐκδιδόμενον εἰς βιβλίον.

✓ Ὁ Ὁσιώτατος Μοναχὸς π. Μακάριος Καμβακίδης, πρῶην κληρικὸς τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀναφερόμενος εἰς σχόλιον τοῦ περιοδικοῦ μας διὰ τὸ δημοσίευμα τῆς ἐφημερίδος «Πολίτης» τῆς Κύπρου, περὶ χειροθεσίας τοῦ ἀπὸ τὸν πρῶην Λεμεσοῦ Χρῦσανθον (στενότητον φίλον τοῦ κ. Εὐθυμίου Ὁρφανοῦ, κατὰ τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα), διαφεύδει κατηγορηματικῶς τὴν εἶδρσιν. Ἐξαγγέλει δέ ὅτι θὰ προβῇ εἰς σχετικὰς ἐξωδίκους καὶ δικαστικὰς ἐνεργείας κατὰ τῆς ἐφημερίδος. Ἰδωμεν.

Ἡμέρα χαρμόσυνης καὶ εὐφροσύνης ἀνάπλεως. Κυριακή Ὁρθοδοξίας 2005.

Ἡμερίς: «Ὁρθοδοξία καὶ Οἰκουμενισμός». Θεσσαλονίκη, Μάρτιος 2005.

Ἡμερίς: «Ἡ ἀλλοίωσις τῆς πολιτιστικῆς μας ταυτότητος». Πειραιεύς, Ἀπρίλιος 2005.